НАРОДНА АРМІЯ
10 березня, 2016
#9 (5438)

стор. 3

З 80 комплектуючих для бронетранспортера БТР-3Е1, які донедавна закуповувалися за кордоном, 73 вже виготовляються в Україні

НАША «ОБОРОНКА» ПОДОЛАЛА КРИТИЧНУ ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД РОСІЇ

За даними ДК «Укроборонпром», нині найменша потреба в імпортозаміщенні у ракетно-космічній галузі — 4%, а найбільша — в авіабудуванні — 50%. Найскладнішим залишається питання заміщення російських компонентів до літаків «Антонов»

Протягом усіх років існування незалежної України і, зрозуміло, з початком військової агресії РФ на Донбасі вітчизняний оборонно-промисловий комплекс мав величезну залежність від російських комплектуючих. У Кремлі про це добре знали і тому почували себе доволі комфортно, бо вірили в те, що українським підприємствам не вдасться виробляти озброєння та військову техніку самотужки. А отже українцям не буде чим оборонятися від окупаційних військ. Проте «експерти» північного сусіда сильно прорахувалися.

У першій половині 2015 року перед українськими підприємствами було сформульовано чітке завдання — максимально швидко здійснити імпортозаміщення. При цьому державні кошти на його виконання не залучалися. За власний рахунок підприємствам вдалося розширити номенклатуру комплектуючих, які раніше постачали з РФ.

Як приклад, ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова». Так, за 2015 рік підприємству вдалося замістити 92,2% імпортних комплектуючих. Із 52 компонентів для БТР-4, які підлягали імпортозаміщенню, вдалося вирішити питання по 48-ми позиціях, ТБКМ «Дозор-Б» — з 49 — 45, БМ «Оплот» — зі 140 найменувань — 130. Загалом на підприємстві вдалося замістити 296 комплектуючих з 321. стор. 4

УДАР ПО РОСІЙСЬКОМУ ВПК

Розірвання Україною економічних зв'язків з РФ поставило під загрозу їхній ядерний потенціал. З чотирьохсот підприємств російського ОПК коопераційні зв'язки з Україною мали більше 133. Усі вони критично залежать від України

стор. 4

«СТАЛІНГРАД» ПІД САНЖАРІВКОЮ,

або Про те, як 38 українських бійців одного з наших ВОПів відбили наступ танкової роти бойовиків взимку 2015 року

стор. 5

133 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ КІНЦІВОК

На сьогодні 76 із них вже мають протези. Для протезування скалічених бійців АТО держава виділила достатньо коштів. Вартість окремих сучасних зразків протезів сягає 700 тисяч гривень

стор. 7

РУСТАМ ХАМРАЄВ ЗАГИНУВ, НАМАГАЮЧИСЬ ВИЗВОЛИТИ НАДІЮ САВЧЕНКО

стор. 9

НА НАУКОВО-ДОСЛІДНІ РОБОТИ В ІНТЕРЕСАХ МІНОБОРОНИ ВПЕРШЕ ПЕРЕДБАЧЕНО ПОНАД 600 МЛН ГРН

Боротьба за перемогу ведеться не тільки на полі бою, а й у наукових установах, конструкторських бюро та на виробництві оборонних підприємств

стор. 10

НАВІЩО РОСІЯ СТВОРЮЄ НОВЕ УДАРНЕ УГРУПОВАННЯ

Замість того, щоб шукати розумні компроміси та підтримувати баланс сил, Росія сьогодні створює нове ударне угруповання військ на Західному стратегічному напрямку

стор. 12

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак та Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг у штаб-квартирі Альянсу у Брюсселі

НАТО Й НАДАЛІ ДОПОМАГАТИМЕ РЕФОРМУВАТИ НАШЕ ВІЙСЬКО

Чим краще та якісніше Україна здійснюватиме реформи в секторі безпеки та оборони, тим вагоміша буде практична допомога та підтримка Альянсу

— Зупинивши подальшу агресію та просування військ Російської Федерації, ми зосередили наші основні зусилля на реформуванні Збройних Сил України. Політичне керівництво нашої держави переконане, що майбутнє Українського війська неможливе без міжнародних безпекових організацій, а тому принципи його побудови мають ґрунтуватися на основних засадах Альянсу, — наголосив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час зустрічі з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом у штаб-квартирі Альянсу у Брюсселі, повідомляє пресслужба МО України.

Також було наголошено, що в Україні започатковане створення новітніх Збройних Сил, які будуть повністю сумісними з підрозділами країн-членів Альянсу. Йдеться про оновлену, більш ефективну та боєздатну армію, чий величезний досвід, набутий за часи протидії агресії з боку Російської Федерації, буде поєднуватись із сучасними принципами демократичного цивільного контролю.

Міністр оборони України наголосив, що НАТО продовжує відігравати важливу роль у підготовці та проведенні комплексного реформування Збройних Сил України. За його словами, саме залучення експертів від НАТО та інших держав дозволило створити оновлену Стратегію національної безпеки, Воєнну доктрину та Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України. На завершальному етапі опрацювання останнього документа стратегічного значення. Йдеться про Стратегічний оборонний бюлетень, що має стати дорожньою картою реформування оборонного сектору України.

— Президент України поставив чітке завдання перед Міністерством оборони України — створити повністю сумісні Збройні Сили, спроможні захистити незалежність та територіальну цілісність нашої держави. І для виконання цього завдання відведено чіткі терміни, — зазначив генерал армії України Степан Полторак. — Не менш важливим завданням є проведення всіх необхідних заходів з метою набуття членства в НАТО. Цей процес потребуватиме від України чималої рішучості та зусиль.

Також генерал армії України Степан Полторак зазначив, що кількість загроз та викликів для України не зменшується. Лише впродовж лютого 2016 року незаконні збройні формування на Донбасі порушили режим припинення вогню понад 1400 разів. При цьому в багатьох випадках бойовики здійснювали обстріли із використанням озброєння, що мало бути відведене за Мінськими домовленостями.

— Ми із нетерпінням чекаємо чергового засідання комісії Україна — НАТО на найвищому рівні, що має відбутись у рамках Саміту НАТО у Варшаві, — зазначив генерал армії України Степан Полторак. — Ми сподіваємося, що країни-члени Альянсу ухвалять важливі рішення щодо подальшої підтримки процесу реформування Збройних Сил України, адже цей процес матиме величезне значення як для України, так і для Європи в цілому.

НАШЕ ЗАВДАННЯ — СТВОРЕННЯ БІЛЬШ БОЄЗДАТНОГО ВІЙСЬКА, ВЕЛИЧЕЗНИЙ БОЙОВИЙ ДОСВІД ЯКОГО БУДЕ ПОЄДНУВАТИСЬ ІЗ СУЧАСНИМИ ПРИНЦИПАМИ ДЕМОКРАТИЧНОГО ЦИВІЛЬНОГО КОНТРОЛЮ

Своєю чергою Єнс Столтенберг наголосив, що Альянс і надалі надаватиме Україні всебічну підтримку в реформуванні її оборонної сфери та посиленні спроможності її Збройних Сил. Він зазначив, що НАТО займає принципову позицію щодо забезпечення суверенітету, територіальної цілісності та незалежності України. Альянс збільшує взаємодію з Україною, зокрема й щодо надання їй допомоги в межах чинних та перспективних проектів та ініціатив співробітництва. Це стосується як їхньої кількості, так і якості. Трастові фонди, дорадча допомога радників Альянсу в Україні залишатимуться потужними інструментами, що є в розпорядженні НАТО. Альянс закликає Україну продовжувати реформування сектору безпеки і оборони, та залишатиметься її надійним партнером у цьому питанні.

— Сподіваюся, що й Україна докладатиме максимум зусиль для реформування сектору безпеки країни, динамічного та успішного здійснення реформ в оборонній сфері, забезпечення цивільного контролю над усіма процесами реформ. Ми підтримуємо ваші зусилля щодо зміцнення обороноздатності країни, — цитує сказане Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом під час спілкування з українською делегацією прес-служба Міністерства оборони України. — Чим краще та якісніше ви будете здійснювати реформи, тим вагомішою буде наша практична допомога та підтримка.

РІШЕННЯ ПРО ЧЕРГОВУ ХВИЛЮ МОБІЛІЗАЦІЇ БУДЕ ПРИЙНЯТО В БЕРЕЗНІ

Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов повідомив, що рішення щодо того, чи оголошувати чергову хвилю мобілізації навесні, буде прийняте вже у березні.

«Для нас дуже важливо мати сильну боєздатну армію, готову перемагати. І, безумовно, основна частина цієї армії має воювати на професійній основі. Чим більша саме професійна складова, тим ефективніше діють війська. Це аксіома, і я думаю, що ніхто з цим не сперечатиметься», — зазначив секретар РНБО України в інтерв'ю одному з вітчизняних інформаційних агентств, повідомляє прес-служба РНБО.

За його словами, аби посилити професійну складову в армії, попри всі економічні проблеми, українська влада пішла на значне збільшення оборонного бюджету в 2016 році. З початком року суттєво зросло грошове утримання військовослужбовців. Саме такі кроки сприяли різкому збільшенню кількості бажаючих підписати контракт.

«У нас березень є контрольним місяцем для прийняття рішення по мобілізації. Якщо ми побачимо, що зростання кількості контрактників відбувається достатньою мірою, щоб забезпечити на необхідному рівні чисельність нашої армії, ми не поспішатимемо з мобілізацією і будемо використовувати її в якості резерву на випадок активізації агресії з боку Росії», — пояснив секретар РНБО України.

Раніше Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак повідомив, що істотне збільшення числа тих, хто бажає служити за контрактом, дозволить Україні відмовитися від мобілізації, якщо не буде активних бойових дій.

«Зараз навіть при необхідності мобілізації кількість мобілізованих може бути 10–12 тисяч, тобто в рази менше, ніж було раніше», — зазначив Міністр оборони України.

ВДВ ОЗБРОЮЮТЬ СУЧАСНИМИ РАКЕТНИМИ КОМПЛЕКСАМИ

Підрозділи Високомобільних десантних військ Збройних Сил України продовжують отримувати на озброєння новітні сучасні переносні протитанкові ракетні комплекси та керовані протитанкові ракети. Аби навчити воїнів-десантників їх ефективно застосовувати, відповідні фахівці провели з ними низку теоретичних та практичних занять зі спеціальної підготовки. Зокрема, організували вивчення матеріальної частини озброєння та особливостей його застосування під час виконання бойових стрільб. Про це повідомляє прес-служба Високомобільних десантних військ ЗС України.

До речі, ці сучасні протитанкові ракетні комплекси призначені для ураження як рухомих, так і нерухомих броньованих цілей, що мають комбіновану, рознесену або монолітну броню, також і з динамічним захистом. Окрім того, ПТРК здатний вражати малорозмірні цілі типу дот, танк в окопі, легкоброньовані об'єкти і вертольоти супротивника. Комплекс оснащений системою наведення за лазерним променем з автоматичним супроводженням цілі. Також можливе і дистанційне керування ракетою по телевізійному каналу із закритих позицій та укриттів, що знижує ризик ураження навідника вогневим ударом у відповідь.

НАДІЯ САВЧЕНКО: «РОСІЯ МЕНЕ ВСЕ ОДНО ПОВЕРНЕ В УКРАЇНУ ЖИВОЮ ЧИ МЕРТВОЮ!»

9 березня 2016 року в Донецьку Ростовської області Росії близько 20 хвилин тривало судове засідання, на якому було зачитано заключне слово української бранки Кремля

«Я не визнаю ні вини, ні вироку, ні російського суду. У разі обвинувального вироку — апеляції не буде.

Я хочу, щоб весь цивілізований демократичний світ зрозумів, що Росія — це країна третього світу з тоталітарним режимом і диктатором-самодуром, в якій плюють на права людини і міжнародне право.

Абсурдною є ситуація, коли ті, хто викрадає людей — піддає їх тортурам, потім ще й роблять вигляд, що мають право їх судити. Про який справедливий суд тут може бути мова? В Росії суду і слідства немає! Тут є фарс лялькових маріонеток Кремля, і я вважаю абсолютно зайвим витрачати час свого життя на те, щоб брати в ньому участь!

….І поки за мене будуть торгуватися, життя мене буде покидати і Росія мене все одно поверне в Україну живою чи мертвою! Але поверне!

…Під воротами СІЗО буде день і ніч стояти моя сестра і буде чекати — випустять чи винесуть мене. Якщо ви її посадите — на її місце приїде і стане моя мати, їй 77 років. Ви і її посадите? Тоді на її місце стане моя подруга, мій друг, а за ними українець за українцем!

І запам'ятайте — всіх вам сюди не запихнути!..»

Надія Савченко також додала:

«Суд забрав у мене тиждень життя й у вас тепер є тільки тиждень на винесення рішення. І, можливо, я до цього рішення доживу. Ви можете зробити красиво і визнати свою помилку, але провину свою ви, звичайно, не визнаєте. Ви можете зачитати вирок просто зараз або завтра, або максимум через тиждень... або в кінці квітня, або через півроку... Хочете показати свою силу — покажуйте. Але пам'ятайте, що ми граємо на моє життя, ставки високі, і мені в цьому випадку нічого втрачати. Я готова на сухе голодування... Я все сказала, я вироку чекати не буду», повідомляє «Укрінформ».

Після цього суд оголосив, що винесе вирок у справі Савченко 21 березня об 11:00.

Нагадаємо, Надія Савченко оголосила сухе голодування після того, як суд переніс засідання (з 3 на 9 березня) та не надав останнього слова українці. У відкритому листі, опублікованому адвокатами Савченко, вона назвала умови припинення голодування: льотчиця має намір продовжувати голодування до свого повернення в Україну «живою чи мертвою».

Своєю чергою російський прокурор вимагає для української льотчиці Надії Савченко 23 роки колонії загального режиму і штраф у 100 тисяч рублів. Українську льотчицю звинувачують у пособництві в убивстві російських журналістів і незаконному перетині кордону. Савченко звинувачується за трьома статтями Кримінального кодексу РФ — «Вбивство», «Замах на вбивство» і «Незаконний перетин кордону».

Українка та її захист відкидають звинувачення і заявляють, що на момент загибелі російських журналістів її вже захопили у полон бойовики, які потім примусово переправили до Росії.

УКРАЇНА І СВІТ ЗАКЛИКАЮТЬ ПУТІНА НЕГАЙНО ЗВІЛЬНИТИ САВЧЕНКО

Акції на підтримку української бранки Кремля відбулися в багатьох країнах світу

Протестуючи проти судилища, Надія оголосила сухе голодування. Негайного звільнення мужньої українки вимагають усі, хто відстоює правду і справедливість. Під стінами російського посольства в Києві відбувся мітинг на підтримку мужньої бранки Кремля. Акції на підтримку української льотчиці, незаконно ув'язненої в Росії, відбулися й у центрі столиці на майдані Незалежності, в Харкові, Одесі, Запоріжжі та в багатьох інших українських містах.

Загалом незаконне утримання української льотчиці Надії Савченко за гратами сколихнуло весь світ. У різних куточках нашої планети люди виходять на вулиці та висловлюють їй свою підтримку. Зокрема й мешканці бельгійського міста Антверпен вийшли на центральну площу та вимагали припинити судилище над українською бранкою. Також акція протесту відбулася в Чехії, де мітингувальники прийшли до будівлі адміністрації президента із вимогами щодо її звільнення. Більше сотні людей зібралися біля Бранденбурзьких воріт у Берліні. У день продовження судилища над Надією акція на підтримку льотчиці з вимогами щодо її негайного звільнення відбулася у Брюсселі. Заходи на підтримку Надії проводилися й у Москві.

Інф. «НА»

ДЕРЖСЕКРЕТАР І ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ США ВИСТУПИЛИ З ЗАЯВАМИ НА ЗАХИСТ УКРАЇНСЬКОЇ ЛЬОТЧИЦІ

Високопосадовці США вкотре звернулися до Росії з вимогою негайно звільнити українку Надію Савченко і повернути її в Україну. Про це йдеться в заявах Державного секретаря США Джона Керрі і віце-президента США Джо Байдена, повідомляє «Укрінформ».

Держсекретар США висловив глибоке занепокоєння стосовно здоров'я і самопочуття народного депутата, делегата України в ПАРЄ, української льотчиці Надії Савченко, яка з минулої п'ятниці відмовилася приймати їжу і воду на знак протесту проти її подальшого утримування в тюрмі РФ.

Керрі наголосив, що суд над Савченко та її подальше утримання під вартою демонструє неповагу до міжнародних стандартів, а також суперечить зобов'язанням Росії в межах Мінських домовленостей.

З аналогічною заявою виступив віце-президент США Джо Байден. Про це йдеться в спеціальній заяві Білого дому. Байден закликав Росію зробити правильний вибір, зняти всі звинувачення з Надії Савченко і негайно звільнити її.

Він нагадав, що Савченко була незаконно арештована в Росії й постала перед судом за сфабрикованими звинуваченнями.

«Надія з гордістю служила своїй країні як представник українських Збройних Сил, брала участь у бойових діях в східній частині України, коли була викрадена сепаратистами і вивезена за кордон проти її волі», — сказав віце-президент США.

Він наголосив, що незаконне подальше утримування Надії Савченко під вартою — це явне порушення зобов'язань Росії за Мінськими угодами.

«Надія заслуговує на те, щоб повернутися додому, до своєї сім'ї і друзів і приєднатися до членів Верховної Ради, щоб почати формувати нову Україну», — сказав Байден.

ДЕПУТАТИ ЄВРОПАРЛАМЕНТУ ЗАКЛИКАЮТЬ ЗАПРОВАДИТИ «СПИСОК САВЧЕНКО»

Група депутатів Європейського парламенту закликала Верховного представника ЄС із закордонних справ Федеріку Могеріні запровадити «список Савченко», який за зразком «списку Магнітського» накладатиме санкції на російських високопосадовців. Зокрема, депутати Європарламенту закликають запровадити персональні санкції проти президента Росії Володимира Путина і ще 28 осіб через незаконне поводження в Росії з Надією Савченко, повідомляє «Укрінформ».

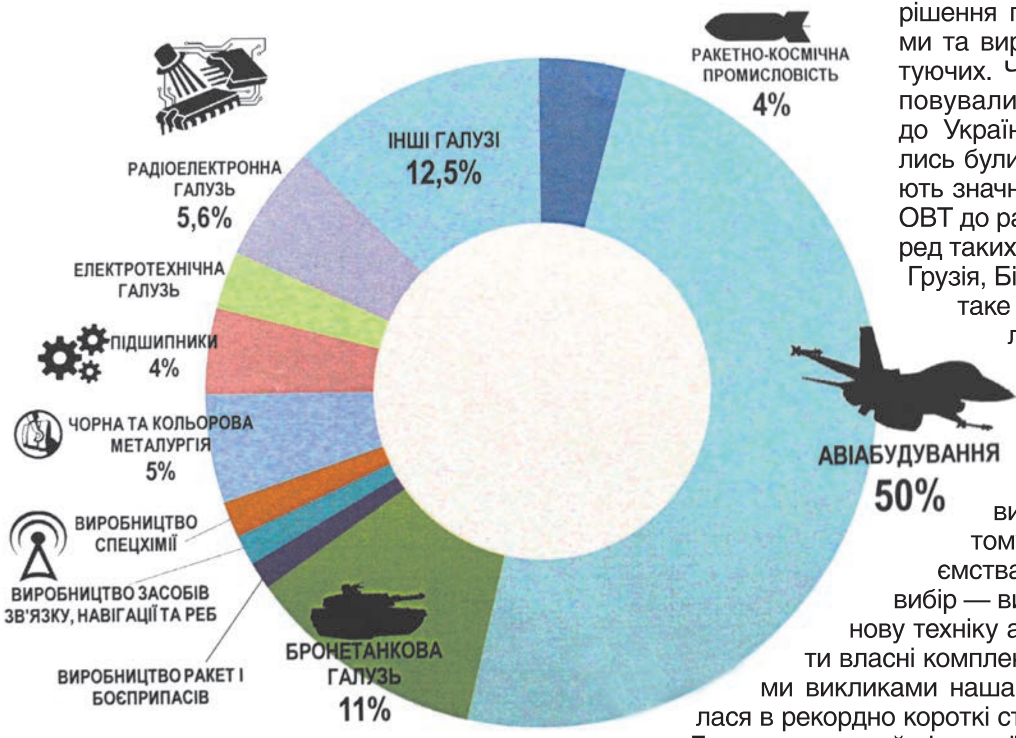
«У листі, який підписали 57 євродепутатів, перелічені російські посадовці і діячі підтримуваних Росією сепаратистів у частині Сходу України, яких автори листа вважають відповідальними за політичне рішення викрасти Савченко, за перевезення її на територію Росії, незаконне утримування під вартою і фабрикацію звинувачень проти неї», — йдеться у повідомленні.

Серед цих осіб директор Федеральної служби безпеки Росії Олександр Бортников, голова комітету з закордонних справ Державної думи Росії Олексій Пушков, один із ватажків проросійських сепаратистів Луганської області Ігор Плотницький, а також російські слідчі, прокурори й судді, які вели справу Надії Савченко, та інші особи, яких євродепутати вважають винними у фабрикуванні свідчень проти українки, кривосвідченні перед судом про те, що ці дані придатні як докази, і в затягуванні утримання Савченко під вартою, що триває вже 20 місяців.

У листі зазначається, що персональні санкції проти Путина й решти перелічених осіб мають стосуватися заборони на видачу їм віз до країн Європейського Союзу, замороження їхніх можливих активів і конфіскації всього їхнього майна на території країн Євросоюзу.

НАША «ОБОРОНКА» ПОДОЛАЛА КРИТИЧНУ ЗАЛЕЖНІСТЬ ВІД РОСІЇ

За даними ДК «Укроборонпром», нині найменша потреба в імпортозаміщенні у ракетно-космічній галузі — 4%, а найбільша — в авіабудуванні — 50%. Найскладнішим залишається питання заміщення російських компонентів до літаків «Антонов»

Протягом усіх років існування незалежної України і, зрозуміло, з початком військової агресії РФ на Донбасі вітчизняний оборонно-промисловий комплекс мав величезну залежність від російських комплектуючих. У Кремлі про це добре знали і тому почували себе доволі комфортно, бо вірили в те, що українським підприємствам не вдасться виробляти озброєння та військову техніку самотужки. А отже українцям не буде чим оборонятися від окупаційних військ. Проте «експерти» північного сусіда сильно прорахувалися.

Дійсно, ще кілька років тому на вітчизняних підприємствах в умовах повного розриву будь-яких зв'язків із РФ довелося шукати можливі шляхи вирішення проблем із поставками та виробництвом комплектуючих. Частково деталі закуповувалися в лояльних до України державах, які колись були в складі СРСР і мають значні запаси компонентів ОВТ до радянської техніки. Серед таких країн Польща, Чехія, Грузія, Білорусія тощо. Звісно, таке вирішення питань було тимчасовим, і в середньостроковій перспективі можливості заміщення із залученням третіх країн рано чи пізно вичерпаються. Власне тому українським підприємствам довелося робити вибір — виробляти принципово нову техніку або освоїти і випускати власні комплектуючі до ОВТ. І з цими викликами наша «оборонка» справилася в рекордно короткі строки.

Лише за минулий рік українським заводам вдалося зробити здавалося б неможливе — подолати критичну залежність від російських комплектуючих для нашого ОВТ, яка, до речі, складала значну частку у вітчизняному ОПК. Про це розповіли в ДК «Укроборонпром». Підприємствам концерну вдалося виконати всі зобов'язання відповідно до державного замовлення та поставити до війська визначену кількість зброї й техніки.

Генеральний директор ДК «Укроборонпром» Роман Романов зазначив, що в першій половині 2015 року перед українськими підприємствами було сформульовано чітке завдання — максимально швидко здійснити імпортозаміщення. При цьому державні кошти на його виконання не залучалися. За власний рахунок підприємствам вдалося розширити номенклатуру комплектуючих, які раніше постачали з РФ.

Як приклад, керівник концерну навів ДП «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова». Так, за 2015 рік підприємству вдалося замістити 92,2% імпортних комплектуючих. Роман Романов розповів, що із 52 компонентів для БТР-4, які підлягали імпортозаміщенню, вдалося вирішити питання по 48-ми позиціях, для БТР-3 — з 80 вдалося розпочати виробництво 73, ТБКМ «Дозор-Б» — з 49 — 45, БМ «Оплот» — зі 140 найменувань — 130. Загалом на підприємстві вдалося замістити 296 комплектуючих з 321.

І хоча досягнення «оборонки» в цьому напрямі значні, проте проблема до кінця не вирішена. За даними ДК «Укроборонпром», потреба в імпортозаміщенні за галузями промисловості на сьогодні становить близько 8 тисяч номенклатурних позицій: бронетанкова галузь — 11%, радіоелектронна — 5,6%, ракетно-космічна — 4%, авіабудування — 50%, чорна та кольорова металургія — 5%, підшипники — 4% тощо.

ПІДПРИЄМСТВАМ ДК «УКРОБОРОНПРОМ» У МИНУЛОМУ РОЦІ ВДАЛОСЯ ВИКОНАТИ ВСІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ВІДПОВІДНО ДО ДЕРЖАВНОГО ЗАМОВЛЕННЯ

За словами Романа Романова, нині найболючішим залишається питання заміщення російських компонентів до літаків «Антонов». «Техніка була спроектована таким чином, щоб 50% комплектуючих надходили з Російської Федерації. Замінити їх за один день неможливо. З нашими партнерами проведена робота, і вже вносяться зміни в конструкторську документацію, щоб була можливість використовувати компоненти наших нових партнерів у літаках «Антонов», — розповів керівник ДК «Укроборонпром», і пообіцяв: — У найближчій перспективі ми побачимо продукцію, яка буде повністю незалежною від Росії».

Слід додати, що, зважаючи на темпи розвитку вітчизняного ОПК, реалізація Концепції Державної цільової програми реформування та розвитку оборонно-промислового комплексу на період до 2020 року може бути цілком успішною. В такому випадку вдасться створювати новітню зброю та техніку відповідно до стандартів НАТО та зайняти провідне місце на міжнародному ринку озброєнь.

Микола ФЕДОРКІВ

УДАР ПО РОСІЙСЬКОМУ ВПК

Розірвання Україною економічних зв'язків з РФ поставило під загрозу їхній ядерний потенціал. З чотирьохсот підприємств російського ОПК коопераційні зв'язки з Україною мали більше 133. Всі вони критично залежать від України

Через початок неоголошеної війни на Донбасі, Україна розірвала коопераційну співпрацю з РФ. У нашого сусіда виникли великі проблеми з імпортозаміщенням. Причому сфера російського ВПК є однією з найбільш залежних від наших підприємств в їхній економіці.

З чотирьохсот підприємств російського ОПК коопераційні зв'язки з Україною мали більше 133. Всі вони критично залежать від України.

Яке майбутнє очікує «Воєводу» без українських комплектуючих?

За даними інституту стратегічних досліджень «Нова Україна» на озброєнні у РФ перебувають ракети Р-36М та Р-36М2 «Воєвода», розробник КБ «Південне», виробник «Виробниче об'єднання «Південний машинобудівний завод ім. О.М. Макарова» (обидва підприємства м. Дніпропетровськ). Також на озброєнні у РФ знаходяться ракети УР-100Н, розробником системи керування якої є НВО «Електроприлад» (м. Харків). Обидві ракети спроектовані для несення ядерних боєголовок і, за свідченням російських експертів, зараз складають приблизно 60% ракетних військ стратегічного призначення.

Відомо також, що «Мотор Січ» (м. Запоріжжя) є виробником двигунів для російських крилатих ракет Х-55, які також призначені для несення ядерних боєголовок.

В Україні також виробляються елементи систем управління для ракетносіїв «Протон», «Союз» та «Космос». Крім того, російські космодроми в процесі запуску ракет до цього часу використовують обладнання, вироблене на київському «Арсеналі». Таким чином, якщо підсумувати дані щодо всіх компонентів ядерної тріади РФ, то виявляється, що розрив зв'язків з українськими постачальниками ставить під загрозу більше половини російського ядерного потенціалу.

Додамо, що виробництво авіаційних двигунів також здійснюється на підприємстві «Мотор Січ». На них літають майже всі гвинтокрили в РФ, зокрема: Мі-8, Мі-171, Мі-35, Мі-28, Ка-50, Ка-52 та інші. Протягом останніх років РФ намагалася вирішити проблему створення аналогів на своїй території, однак, судячи з усього, поки що у цій сфері реальність сильно різниться з планами. Крім того, «Мотор Січ» залишається виробником двигунів для різноманітних літаків, що є на експлуатації в РФ.

Також миколаївський «Зоря»-«Машпроект» виробляє газотурбінні двигуни для військових кораблів. Цими двигунами обладнані численні кораблі ВМФ РФ, зокрема фрегати та есмінці. Тобто припинення кооперації з Україною вдарило й по військово-морських силах РФ.

Крім того, в Україні донедавна вироблялися різноманітні елементи військової техніки РФ: київський «Арсенал» є розробником системи прицілювання ракетного комплексу «Тополь-М»; харківський «Хартрон» — розробник системи ракетного управління ракетного комплексу УР-100Н, київський «Антонов» виготовляє різноманітні комплектуючі частини для літаків, що використовуються у РФ; київський концерн «Артем» випускає ракети класу «повітря-повітря» середньої дальності для літаків МіГ-29, Су-33, Су-34, Су-35. І це далеко не повний перелік продукції сфери ОПК, яку Україна виробляла на замовлення РФ. Деякі виробництва є єдиними в СНД. Наприклад, «Мотор Січ» виготовляє лопатки і диски для турбін реактивних і турбореактивних двигунів літаків і вертольотів; «Юність» — спеціалізовану продукцію для ракетобудівної та аерокосмічної промисловостей тощо.

Судячи з усього, РФ розраховувала на перших етапах агресії щодо України на бліцкриг. Але завдяки згуртованості українського народу їй не вдалося завдати раптового удару і захопити основні оборонні підприємства. Тепер північному сусіду доводиться пожинати плоди такої недалекоглядності.

Микола ФЕДОРКІВ

Підбитий під Санжарівкою російський танк. Січень 2015 року

Бійці опорного пункту «Валера». Січень 2015 року

«СТАЛІНГРАД» ПІД САНЖАРІВКОЮ,

або Про те, як 38 українських бійців одного з наших ВОПів відбили наступ танкової роти бойовиків взимку 2015 року. Цей бій був останнім для відомого терориста на прізвисько «Монгол»

Бойові дії на Сході нашої країни, де російсько-терористичні війська активно застосовують різноманітні форми та методи ведення загальновійськового бою, яскраво свідчать — у справі організації оборони в опорному пункті не буває дрібниць або другорядних речей.

Місце події — опорний пункт українських військ на північний схід від селища Троїцьке під назвою «Саша», його ще називали «Станиця». Дата бою — 1 лютого 2015 року.

Цей опорний пункт був розташований на ділянці, яка прикривала горловину так званого Дебальцівського плацдарму, і тому мав важливе оперативно-тактичне значення. Під час жорстоких боїв за сам плацдарм бойовики вирішили його атакувати з метою захоплення як самого опорного пункту, так і найближчого села — Троїцького. Крім того, бойовики невипадково обрали для своєї атаки саме цю ділянку і саме цей опорний пункт. Адже їм у цьому сприяв місцевий ландшафт. На фланзі опорного пункту простягнулася глибока балка, яка впритул підходила не тільки до опорного пункту, а й до самого села, що дозволяло бойовикам наблизитися до опорного пункту «Саша» приховано і розгорнутися у бойовий порядок безпосередньо біля «опорника» в лісонасадженні. Тим паче опорний пункт не був пристосований до ведення кругової оборони…

Тож зранку 1 лютого піхотна група противника, використовуючи рельєф місцевості, зуміла приховано наблизитися впритул до позицій українських воїнів. До того дня на цій ділянці «контактних» боїв не було. Бойовики в основному використовували артилерію та міномети, щоб дошкуляти нашим бійцям. Тому вони мали підстави сподіватися, що їхній маневр буде несподіваним. Тим паче, що балка не була замінована і не прикривалася українськими вогневими засобами. Але після того, як бойовики зуміли впритул наблизитися до українських позицій та підійти до села (діючи декількома групами, загалом до 70–75 осіб), їх виявили і розгорнувся бій.

Бойовики діяли за вже перевіреним у попередніх боях прийомом, коли український опорний пункт або блокпост приховано оточують переважаючими силами, блокують усі шляхи та напрямки, звідки може надійти допомога, а потім сам «опорник» або блокпост раптово атакують або накривають масованим вогнем засобів ураження.

Ось і цього разу, розділившись на декілька груп, вони вирішили застосувати цей перевірений тактичний прийом. Одна з груп бойовиків висунулася до шляхів, які вели до опорного пункту, і щільно замінувала їх, інші оточили сам «опорник» (заради прихованості та раптовості бойовики вирішили не проводити артилерійсько-мінометну підготовку своєї атаки). Вони атакували саме з того боку, звідки їх не очікували — з тилу. Навіть більше — до цього вони встигли тихцем захопити один із українських танків, який знаходився на опорному пункті.

Однак українські бійці зуміли подати сигнал тривоги, і їм на допомогу вирушила ударна резервна група, яка завдяки передбачуваності командира 3-го батальйону бригади була створена заздалегідь і складалася з 2-х танків Т-64БВ та БМП-2 з піхотним десантом. На жаль, БМП з десантом через поломку відстала.

Дуже скоро бойовики опинилися між молотом та ковадлом. Адже резервна група наблизилася з тилу (успішно оминувши мінне загородження бойовиків), а з фронту по ворогах вели вогонь бійці опорного пункту. До того ж із сусіднього опорного пункту «Андрій» українські бійці відкрили фланговий вогонь, який не давав бойовикам наростити зусилля, шляхом атаки «опорника» з фронту.

Бойовики, які не зуміли скористатися захопленим українським танком, лишали своїх вбитих та поранених, кидали зброю та боєприпаси. Вони були вимушені поспіхом відступати через відкритий простір перед «опорником». Услід їм українські танкісти та бійці з опорного пункту надіслали ще декілька смертоносних «гостинців».

За результатом бою — українські бійці знищили більше 30-ти бойовиків, одного бойовика (найманця з Білорусі, який приїхав на Донбас «защищать бабушку…») захопили у полон. З українського боку загинули двоє бійців, 14 були поранені.

ЗА ЧАС БОЇВ У РАЙОНІ САНЖАРІВКИ З 25 СІЧНЯ ПО 15 ЛЮТОГО БОЙОВИКИ ВТРАТИЛИ 13 БРОНЕМАШИН, З ЯКИХ 7 — ТАНКИ

Ще одним прикладом успішної оборони опорного пункту українськими військами стали бої протягом 23–25 січня 2015 року в районі висоти 307.5, де розташовувався опорний пункт українських військ під назвою «Валера». Його обороняли 38 українських бійців (3-й взвод 1-ї роти 128-ї бригади, декілька розрахунків ЗУ-23–2, АГС-17 та СПГ-9 з роти вогневої підтримки тієї ж бригади), танковий екіпаж з 17-ї танкової бригади, а також група розвідників з 54-го окремого розвідувального батальйону. Оборона цього взводного опорного пункту будувалася з розрахунку блокування підходів зі сходу і північного сходу до дороги Дебальцеве — Троїцьке.

Своєю чергою на цій ділянці бойовики зосередили значні сили. Це було банд-формування «Август» (танковий підрозділ російсько-терористичних військ з так званої «ЛНР», який наступав з боку Санжарівки, приблизно до двох танкових рот) та невстановленого розвідувального підрозділу бойовиків, який продовжував зосередження на встановленому рубежі — всього до роти.

Активні наступальні дії противник розпочав уранці 23 січня. Після потужної артпідготовки (зокрема з використанням реактивної артилерії) «опорник» атакували принаймні 3 танки противника, 2 одиниці БМП-2 і один БТР-80. У ранковому тумані бій вийшов трохи сумбурним (ворогуючі сторони переважно вели вогонь на звук та «у напрямку противника»). В результаті — бойовики відступили. Вони втратили один танк, який зумів у тумані підібратися на 400 метрів до українських позицій.

Наступного дня бойовики вирішили нанести вогневе ураження нашим бійцям з більших дистанцій. З ворожих танки зайняли позиції у лісосмузі й відкрили прицільний вогонь по позиціях українських бійців з дистанції 2–2,5 км. Наші могли відповідати лише з одного танка. В результаті — 2 танки бойовиків отримали пошкодження, так само, як і український Т-64БВ. Крім того, бойовики намагалися за допомогою ПТРК підбити одну з українських БМП-2 і зробили по ній принаймні 6 пострілів. Але наша бойова машина була надійно окопана.

Головні події на цьому ВОПі, які потім увійдуть у «епос бойовиків» під пафосною назвою «Сталінград під Санжарівкою», розгорнулися 25 січня. У цей день опорний пункт українських військ атакували щонайменше 5 танків противника типу Т-64 та Т-72 і до двох взводів піхоти ворога (3 БМП-2 та 2 БТР-80). Бій був запеклим. Достатньо сказати, що останній танк ворога українським бійцям довелося знищувати вже тоді, коли він прорвався вперед і утюжив своїми траками траншеї наших бійців.

У результаті бою 3 танки бойовиків були знищені разом з екіпажами вже на позиціях українського підрозділу з ближньої дистанції, ще один отримав ушкодження, але зберіг хід і зумів вийти з бою, відступивши на вихідний рубіж (серед загиблих бойовиків був і «командир танкової роти», відомий бандит із позивним «Монгол»). Ворожа піхота через неузгодженість своїх дій з власними танками спробувала наступати лише тоді, коли вони вже горіли на українських позиціях. Тож вона також не мала успіху.

Бій тривав майже півдня і скінчився перемогою українських бійців. На жаль, не обійшлося без втрат з українського боку, загинули 7 бійців, під зосередженим вогнем ворога вийшов з ладу і єдиний танк, що прийняв бій з українського боку — славетний «Бугай», була розбита ЗУ-23–2 та підбиті обидві БМП-2. Успіху вдалося досягнути завдяки грамотно побудованій системі ведення вогню та успішній роботі артилерійського корегувальника, який у критичні моменти бою успішно наводив вогонь своєї артилерії по бойових порядках наступаючих бойовиків.

Згодом на допомогу вправному і мужньому «гарнізону» цієї невеличкої польової «фортеці» підішли бійці 80-ї аеромобільної бригади та бронетехніка. Запеклі бої на цій позиції тривали ще протягом п'яти днів, але бойовикам так і не вдалося вибити українських бійців з цієї позиції до самого кінця боїв за Дебальцеве. Всього за час боїв 25 січня — 15 лютого бойовики втратили у районі Санжарівки до 13 бронемашин, з яких 7 — танки.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Система «Е-здоров'я» направлена на те, аби лікарі мали змогу оперативно отримувати всю необхідну інформацію щодо лікування свого пацієнта

ВІЙСЬКОВА МЕДИЦИНА ПЕРЕХОДИТЬ В ОНЛАЙН РЕЖИМ

Надсучасна інформаційна система «Е-здоров'я» розгортатиметься насамперед у зоні АТО

Майже 6 місяців тому в серпні минулого року в Міністерстві оборони України було презентовано пілотний проект «Е-здоров'я». Його задум передбачав впровадження в лікувальних закладах військового відомства новітньої медичної електронної інформаційної системи, яка б забезпечила підвищення якості та оперативності надання лікарської допомоги військовослужбовцям, а також сприяла б формуванню ефективної та цілісної політики у сфері охорони здоров'я в Міноборони. На сьогодні прототип електронної системи «Е-здоров'я» вже не на словах, а на практиці працює в декількох пілотних медичних закладах, причому не лише військових. Про перспективи розширення військово-медичної інформаційної системи в масштабах всього війська кореспондент «Народної армії» поспілкувався з членами Проектного офісу реформ при Міністерстві оборони України, ідеологом проекту Михайлом Лопатіним та керівником проекту Володимиром Бєляєвим.

— Отже, нині «Е-здоров'я» — це вже не задум, а реально працююча інформаційна система?

Володимир Беляєв

В. Бєляєв:

— Станом на сьогодні проект запущено в межах дослідно-промислової експлуатації, і він охоплює два військових госпіталі та один цивільний медичний заклад, який підпорядковується Міністерству охорони здоров'я, але в якому надається перша допомога військовослужбовцям.

У Києві пілотний майданчик розгорнуто у Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ», в Запоріжжі — у військовому шпиталі, в Маріуполі — у міській лікарні швидкої допомоги. Тобто нині ми маємо певну захищену комп'ютерну мережу, яка дозволяє зберігати інформацію в центральній базі даних і водночас в режимі онлайн обмінюватися нею між усіма користувачами, які мають доступ до системи.

— Мабуть, доречно було б уточнити, хто і якою саме інформацією може обмінюватися?

М. Лопатін:

Михайло Лопатін

— Йдеться про те, що віднині користувачі системи «Е-здоров'я», — а це військові лікарі зазначених шпиталів та цивільні медики маріупольської лікарні швидкої допомоги, — при надходженні до них поранених, травмованих чи хворих військовослужбовців Збройних Сил заводять на кожного з таких пацієнтів не лише звичайну паперову медичну картку, а й її копію в певній електронній формі. Тобто в «Е-здоров'я» на кожного пацієнта створюється свого роду медичне досьє — з первинними даними, попереднім та уточненим діагнозом, історією хвороби, результатами аналізів, курсом та перебігом лікування, призначеннями, відповідними лікарськими журналами, виписними епікризами тощо. Незабаром до електронної медичної картки пацієнта можна буде додавати файли рентгенівських світлин, ультразвукових досліджень, кардіограм, МРТ та навіть відеозаписи операцій задля беззаперечної об'єктивності інформації щодо процесу лікування. Все це робиться для того, аби лікарі інших медичних закладів, до яких пораненний переводиться для подальшого лікування чи реабілітації, мали змогу оперативно отримувати всю необхідну інформацію щодо лікування свого майбутнього пацієнта.

— Гадаю, створення комп'ютерної програми для розгортання «Е-здоров'я» обійшлося військовому відомству в кругленьку суму.

М. Лопатін:

— Жодної копійки з державного бюджету витрачено не було. Прототип програми нам надала львівська ІТ- компанія «Доктор Елекс» — на безоплатній основі. Навіть більше — доопрацювання програмного забезпечення до тих вимог, які висуває військово-медичний департамент Міністерства оборони, та подальше супроводження «Е-здоров'я» львів'яни вже виконують, і в майбутньому зобов'язалися це робити також на суто доброчинній основі. Нині ними передано права на десять тисяч ліцензій, — тобто ми маємо змогу встановити програму саме на такій кількості комп'ютерів. Це в декілька разів перевищує потребу військового відомства.

В. Бєляєв:

— Для розуміння масштабу допомоги, яку ми отримали від львівських патріотів, зазначу, що свого часу до Міністерства оборони зверталася одна з прибалтійських ІТ- компаній, пропонувала свої послуги. В цілому їхні послуги обійшлися б, наприклад, київському шпиталю в 300 тисяч євро. І при цьому лише на прописування технічного завдання вони передбачали витратити близько трьох місяців.

За фахом я комп'ютерник-мережевик, і переконаний, що програмний продукт компанії «Доктор Елекс» на сьогодні — це одне з найкращих рішень серед інших медичних інформаційних систем. На його базі вже працюють медичні заклади Львова, Вінниці та інших українських міст, також клініки в кількох польських воєводствах. Відгуки користувачів — винятково позитивні, зокрема й наших військових лікарів, які вже почали працювати в межах проекту.

— До речі, а скільки користувачів охоплено «пілотом»?

В. Бєляєв:

— На сьогодні в мережі працює близько шести десятків комп'ютерів, пройшли навчання та користуються програмою 80 лікарів — як військових, так і цивільних.

— А де проходило це навчання?

В. Бєляєв:

— В Києві, в Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ». На його базі ми розгорнули навчальний клас, в якому є все необхідне для вивчення програми.

В «Е-ЗДОРОВ'Я» НА КОЖНОГО ПАЦІЄНТА СТВОРЮЄТЬСЯ СВОГО РОДУ МЕДИЧНЕ ДОСЬЄ — З ПЕРВИННИМИ ДАНИМИ, ПОПЕРЕДНІМ ТА УТОЧНЕНИМ ДІАГНОЗОМ

— Яку кількість фахівців плануєте підготувати цього року?

М. Лопатін:

— Близько 500. При цьому в планах на 2016 рік «Е-здоров'я» має запрацювати в усіх військових шпиталях та в цивільних медичних закладах, що знаходяться в зоні АТО (в лікарнях переднього краю), зокрема в тих, де вже зараз працюють групи підсилення з боку військових лікарів.

— Очевидно, для розгортання такої потужної комп'ютерної мережі все ж таки знадобиться державне фінансування — на придбання комп'ютерів, іншого обладнання, прокладку «волокна» тощо.

М. Лопатін:

— Ми усвідомлено намагаємося уникати будь-якої фінансової підтримки з боку держави, зокрема через те, що існуючі процедури витрати бюджетних коштів унеможливлюють швидкий розвиток проекту. Тому допомогу доводиться шукати в середовищі волонтерських та благодійних організацій. Наприклад, в київському шпиталі ми під'єдналися до мережі, яку встановили місцеві волонтери, з комп'ютерами допомагали також волонтери та деякі вітчизняні фінансові установи — Нацбанк, Ощадбанк та Укрсоцбанк. Також між Міністерством оборони України та Благодійним фондом «Пацієнти України» було підписано меморандум про те, що побудова інформаційної системи відбуватиметься за кошти БФ, а після відповідної процедури по прийомці, всі майнові права на систему буде передано військовому відомству безкоштовно.

Водночас є розуміння, що зрештою без державної підтримки вирішити усі проблеми, пов'язані з проектом, неможливо. Сподіваюся, спільними зусиллями ми здамо користувачам «під ключ» надсучасну медичну інформаційну систему, і наші лікарі отримають важливий додатковий засіб для ефективного лікування захисників України.

— Дякую за розмову.

Бесіду вів Іван СТУПАК

133 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ЗС УКРАЇНИ ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ КІНЦІВОК

На сьогодні 76 із них вже мають протези. Для протезування скалічених бійців АТО держава виділила достатньо коштів. Вартість окремих сучасних зразків протезів сягає 700 тисяч гривень

Боєць батальйону «Донбас» Олександр Сарабун повернувся в зону АТО після протезування

— Вирішення проблеми протезування скалічених бійців-учасників АТО покладено на Державну службу у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, — розповів Всеволод Стеблюк, помічник Міністра оборони України з медичного напряму та реабілітації. — Для цього ця служба має визначені фінансові ресурси й повноваження. На сьогодні з числа військовослужбовців Міноборони, які потребують протезування, штучні кінцівки вже мають 76 учасників АТО.

Коштів, що виділяються з державного бюджету, цілком вистачає для того, щоб допомогти бійцям АТО, які мають обмежені можливості. У Міноборони та в Державній службі у справах ветеранів в один голос заявляють, що потреби в збиранні грошей волонтерськими організаціями чи фондами немає. Кожний, хто втратив кінцівки у війні на Сході, гарантовано отримає протези безкоштовно.

Граничні ціни, за якими безоплатно надаються протези для інвалідів, коливаються в межах від 4,8 тис. до 140 тис. гривень. Але для учасників АТО гранична ціна збільшена в рази. Разом із вартістю проведення реабілітації витрати можуть сягати двох мільйонів гривень.

Те, що досі не всі бійці АТО пройшли протезування, і військові медики, і фахівці-протезисти пояснюють тривалістю лікування кукси — вона повинна повністю загоїтися, а військовослужбовець має пройти курс реабілітації.

Складними протезами, які не можуть бути виготовлені в Україні, займаються іноземні фахівці. Для цього існують відповідні міждержавні програми з протезування українських військових за кордоном. У 2016 році на це передбачено 150 млн гривень.

— Якщо в нас немає окремих технологій протезування, тобто коли учаснику АТО потрібен складний біонічний протез зі зворотним зв'язком, тобто з рухомими пальцями, або при високих ампутаціях ніг, коли закріпити протез на куксі дуже складно, приймається рішення про направлення за кордон, — розповів Всеволод Стеблюк. — На цей час протезування в Німеччині, Італії та Великій Британії пройшли 12 військовослужбовців Збройних Сил.

У нашій країні досі існує комплекс недовіри до вітчизняного продукту. Зокрема вважається, що краще за все протезуватися за кордоном. Іноді учасники АТО навіть відмовляються від запропонованих вітчизняних протезів, а самостійно чи за допомоги волонтерів виїжджають за кордон. При цьому вони не підозрюють, з якими проблемами можуть зіткнутися згодом. Адже після первинного протезування кукса ще тривалий час може змінюватися, а значить куксоприймач доведеться підганяти і навіть переробляти. У будь-якому випадку для цього доведеться виїжджати за кордон і знову витрачати власні кошти.

— Для виготовлення протезів для учасників АТО держава замовляє та оплачує найкращі матеріали та технології. Вартість таких протезів може сягати 700 і навіть більше тисяч гривень, як, наприклад, біонічні протези. Це надсучасні протези, що дозволяють користуватися штучною рукою майже як живою, — говорить Олександр Стеценко, директор протезно-ортопедичного виробництва ТОВ «Ортотех-Сервіс», що виробляє якісні високотехнологічні протези із німецьких матеріалів та комплектуючих і являється лідером в Україні з протезування учасників АТО. — Водночас треба розуміти, що одягати одразу біонічний протез не варто. Та й взагалі протезування не терпить поспіху. Спочатку необхідно тривалий час готувати куксу — щільно бинтувати, щоб вона придбала кінцеву форму. Потім дуже доцільно носити деякий час так званий первинний механічний протез. Це натренує м'язи травмованої кінцівки. І тільки після цього одягати «розумні» біонічні руки або ноги з електронним управлінням.

Чимало бійців після протезування знову повернулися в зону АТО. Тільки нещодавно «Народна армія» писала про одного з таких — Сергія Козака, який продовжує службу з протезом ноги на посаді головного сержанта роти.

ДЛЯ ВИГОТОВЛЕННЯ ПРОТЕЗІВ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО ДЕРЖАВА ЗАМОВЛЯЄ ТА ОПЛАЧУЄ НАЙКРАЩІ МАТЕРІАЛИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ. РАЗОМ ІЗ ВАРТІСТЮ ПРОВЕДЕННЯ РЕАБІЛІТАЦІЇ ВИТРАТИ МОЖУТЬ СЯГАТИ ДВОХ МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

— Прикладів, коли хлопці воюють зі штучними руками й ногами, достатньо, — говорить Олександр Стеценко. — Наприклад, минулого року ми допомогли бійцю батальйону «Донбас» Олександру Сарабуну, який одразу нас попередив, що планує повертатися в підрозділ. Тому ми виготовили для нього якісний робочий протез, що не вимагає складного обслуговування. Знаєте, в нашому суспільстві свого часу сформувався стереотип: людина без руки чи ноги вважається безпорадною. Я з цим категорично не погоджуюсь, бо ампутація — не привід для зневіри. І навіть не треба про це запитувати у наших воїнів — своїми вчинками вони доводять цей постулат.

Наостанок я запитав Олександра Стеценка щодо ініціативи збору кришечок від ПЕТ-пляшок нібито на виготовлення протезів для воїнів, що втратили кінцівки в боях у зоні АТО.

— Я знаю про таку ініціативу, але можу сказати, що з кришечок жоден протез не виготовляється, — сказав Олександр. — Волонтери здають їх на переробні підприємства, а вже потім виручені кошти витрачаються на виробництво протезів. Не маю нічого проти такої допомоги, зрештою, українці не раз довели своє турботливе ставлення до української армії.

Роман ТУРОВЕЦЬ

УРЯД ЗБІЛЬШИВ РОЗМІРИ ЩОРІЧНОЇ РАЗОВОЇ ГРОШОВОЇ ДОПОМОГИ ДЛЯ ІНВАЛІДІВ ВІЙНИ ТА УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ

Кабінет Міністрів України прийняв постанову «Деякі питання виплати у 2016 році разової грошової допомоги, передбаченої законами України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"». Ухваленим документом встановлюються розміри та порядок виплати щорічної разової грошової допомоги до 5 травня учасникам бойових дій, інвалідам війни, учасникам війни, особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та особам, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», а також жертвам нацистських переслідувань.

Отже, згідно з прийнятим урядом рішенням виплату щорічної разової грошової допомоги до 5 травня у 2016 році передбачено у таких розмірах:

— інвалідам війни I групи — 2 975 гривень, II групи — 2 600 гривень, III групи — 2 310 гривень;

— учасникам бойових дій — 920 гривень;

— особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 2 975 гривень;

— членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих інвалідів війни, дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій — 465 гривень.

У 2016 році розмір виплати щорічної разової грошової допомоги до 5 травня у порівнянні з 2015 роком збільшено на 5 відсотків.

Підготував Роман ТУРОВЕЦЬ

Зліва направо: лікар-хірург Микола Ленько, санітар Михайло Гулак та Всеволод Стеблюк (літо 2014 року, поблизу Многопілля)

«ПРИЙШОВ ДО ТЯМИ ВІД ПОСТРІЛІВ... РОСІЯНИ ДОБИВАЛИ НАШИХ ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ»

Всеволод Стеблюк у 2014 році був начальником медичної служби батальйону «Миротворець», який з боєм виходив із оточення з-під Іловайська

У житті Всеволода Стеблюка було чимало екстремальних ситуацій, але вихід з Іловайського котла його батальйону «Миротворець» був для нього на дуже тонкій межі між життям та смертю.

Літо 1990 року. У Києві — Революція студентів. Тоді прогресивна українська молодь протестувала проти підписання нового союзного договору. Всеволод Стеблюк, тоді четвертокурсник Київського медінституту, очолював медичну службу студентського табору, який розташувався на колишній площі Жовтневої революції (сьогодні майдан Незалежності).

— Я щиро вболівав за долю України, — розповідає Всеволод Стеблюк. — Тому активно підтримував прагнення українців на скоріше здобуття незалежності…

У 2013 році полковник медичної служби, доктор медичних наук Всеволод Стеблюк обіймав посаду професора кафедри криміналістики та судової медицини Національної академії внутрішніх справ. З початком буремних подій він щодня бував на майдані, де надавав медичну допомогу постраждалим.

— Коли спецпризначенці почали розстріли протестувальників, поранених ставало дедалі більше, — розповідає Всеволод Стеблюк. — З «вогнепалами» доставляли до трапезної Михайлівського Золотоверхого, де ми разом з іншими хірургами оперували їх.

Потім професор Всеволод Стеблюк одним із перших записався до батальйону «Миротворець», в якому був призначений начальником медичної служби.

Після вишколу на одному з полігонів «Миротворець» спрямували на Схід. Завдання батальйону були різні — від зачистки населених пунктів та їхньої охорони до служби на блокпостах. Так було у Слов'янську, Дзержинську та інших містах і селах Донеччини.

— Ми доволі швидко просувалися до Донецька, і нам здавалося, що ось-ось над містом майорітиме синьо-жовтий прапор, — розповідає Всеволод Володимирович. — І він таки майорів би, коли б не «російські брати».

У серпні 2014-го напередодні Дня незалежності підрозділ «Миротворець» прибув під Іловайськ. Завдання полягало у зачистці міста від терористів. Проте за кілька годин офіцери СБУ попередили, що в Україну зайшли підрозділи російської армії на десятках одиниць техніки і з важким озброєнням.

«РОСІЙСЬКИЙ МАЙОР ПО РАДІОСТАНЦІЇ ОТРИМАВ НАКАЗ НА НАШЕ ЗНИЩЕННЯ. ТА У ВІДПОВІДЬ ПОВІДОМИВ, ЩО НЕ МОЖЕ ЦЬОГО ЗРОБИТИ, МОВЛЯВ, ПРО НАШЕ МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ ВІДОМО ЧЕРВОНОМУ ХРЕСТУ»

Їхні батальйонно-тактичні групи одразу почали гатити по нас вогнем. Ми разом з підрозділами Збройних Сил усіляко маневрували, намагаючись уникнути жертв, — згадує ті події лікар. — Та вони все ж були…

Обстріли тривали декілька днів. Потім вдалося домовитися про надання коридору для виводу наших підрозділів. Та ледве наші колони вишикувались для руху, росіяни висунули ультиматум — відходити, залишивши зброю і техніку. Обурені такою зухвалістю росіян українці прийняли рішення прориватися з боєм.

— Я виходив на транспортері переднього краю (ТПК) ЛуАЗ із позивним «Жужа». І тільки-но ми вийшли з Многопілля, нас почали розстрілювати. У повному розумінні цього слова — настільки був щільним вогонь, — згадує ті події Всеволод Стеблюк. — Вдалося дістатися села Новокатеринівка, але і там були росіяни, які засіли на вигідних висотах. Звідтіля й накривали нас протитанковими керованими ракетами. Наша «Жужа» якимось дивом уникнула ракет, але міни не оминула. Пам'ятаю вибух, а далі — провал у пам'яті…

До тями лікар прийшов за 3–4 години. Обмацавши тіло, не виявив на ньому ані ран, ані пошкоджень. Поряд були товариші, які прикривали вихід: Віталій Мариненко, Мишко Крилов та ще шість поранених. Хвилин за тридцять Всеволод Володимирович почув одинокі постріли. Взявши у пораненого командира роти Ігоря «Беркута» оптичний приціл, виліз на скотомогильник, під яким ховалися, та побачив... росіяни добивали наших поранених бійців!..

Незабаром з'явився російський майор. У нашій автівці лежав прапор Червоного Хреста й жилетка з його символікою, а також відповідне посвідчення.

— Я зняв бронежилет і захисний шолом та попрямував у бік росіян. Відрекомендувався «гостям» працівником Червоного Хреста і сказав, що приїхав, аби евакуювати поранених, — розповідає лікар. — Трохи подумавши, майор дав дозвіл. Але людей потрібно було ще зібрати, бо вони лежали хто де, а деякі, рятуючись від розправи, добралися до найближчого села, де їх і прихистили місцеві жителі.

Майор дав своїх бійців, ноші, з якими Стеблюк і супроводжуючі його російські військовослужбовці пройшлися навколишньою територією. Таким чином знайшли близько 20 людей, двоє з яких через кілька годин померли.

— Серед ночі у розташування росіян прибув якийсь тип в армійській формі, але без розпізнавальних знаків, — продовжує Стеблюк. Поспілкувавшись з комбатом, той зник. — Потім майор по радіостанції отримав наказ на наше знищення. Та у відповідь повідомив, що не може цього зробити, мовляв, про наше місцезнаходження відомо Червоному Хресту, чиї представники вже їдуть за ними.

Вранці з першими променями сонця Стеблюк поїхав у село, що знаходилося неподалік. Селяни, дізнавшись, що він представляє Червоний Хрест, почали віддавати наших поранених, яких переховували у хатах. Того дня були знайдені ще 35 хлопців. Всього назбирали близько 90 поранених.

— Після того, як прийшов до тями, під скотомогильником, я встиг СМС-кою повідомити дружині координати нашого місцезнаходження: «Всі розбиті, лежу в полі, у мене 8 поранених, наші GPS-координати», — розповідає лікар. — А вона своєю чергою через знайомих повідомила Генеральний штаб ЗС України. Тож наступного дня, під вечір прийшла колона з 8-ї санітарної роти. В них ми завантажили десятки поранених. Окремо у трьох вантажівках повезли тих, хто загинув від російських «Градів» чи помер від ран. За кілька годин вся колона добралася до аеродрому, звідки поранених гелікоптерами доставили до госпіталю в Запорізькій області. Вранці я теж поїхав туди, супроводжуючи автівки з «вантажем 200».

— На цьому мої бойові дії скінчилися, — каже Всеволод Володимирович. — Але скільки б не відміряв мені Господь Бог земного життя, стільки пам'ятатиму своїх бойових побратимів. Зокрема Андрія Єсипка, Вітю Єщенка, Олексія Горая, Макса Сухенка та інших, які полягли, захищаючи Україну.

Всеволод Володимирович одним із перших в Україні нагороджений орденом «Народний герой України», заснований волонтером Андрієм Боєчком та Дмитром Щербаковим. Він вручається за мужність і героїзм, виявлені при відстоюванні незалежності Української держави. І хоча цей орден не має державного статусу, полковник Всеволод Стеблюк дуже дорожить ним.

Сьогодні полковник медичної служби Всеволод Стеблюк — помічник Міністра оборони України з медичних питань. Спільно з іншими колегами працює над вирішенням проблем вояків АТО, пов'язаних з медичним забезпеченням, реабілітацію поранених бійців тощо.

Сергій ЗЯТЬЄВ

РУСТАМ ХАМРАЄВ ЗАГИНУВ, НАМАГАЮЧИСЬ ВИЗВОЛИТИ НАДІЮ САВЧЕНКО

На звільненій від бойовиків Луганщині батько загиблого сина Рустама хоче поставити пам'ятний знак на його честь

Благородне обличчя солдата Рустама Хамраєва бійця-добровольця батальйону «Айдар» пронизливим поглядом темних очей дивиться з фотографії з чорною стрічкою в куті. Він не дожив півроку до свого 39-го дня народження. Кулі проросійських бойовиків під час одного з боїв поблизу Луганська в червні 2014 року обірвали життя героя.

Згодом, збираючи відомості про сина, батько солдата Шонійоз Хамраєв запише розповіді його бойових побратимів.

«…17 червня 2014 року передовий загін батальйону «Айдар», де Рустам служив старшим навідником автоматичних гранатометів роти волинських добровольців, отримав наказ висуватися у район селища Металіст. Того самого дня в полон потрапила українська льотчиця Надія Савченко. Тож комбат «Айдару» скерував найбільш досвідчених бійців, щоб звільнити її та вибити ворога з селища Металіст.

Дорогою група, де був Рустам, потрапила в засідку та вступила у бій. Але сили були занадто нерівними: українські солдати з автоматами проти добре озброєних важким стрілецьким озброєнням та бронемашинами терористів. Солдат Хамраєв залишився прикривати вогнем зі свого «АКС» побратимів, врятувавши їх ціною свого життя».

Ті, хто забирав його тіло з поля бою, розповіли, що він був розстріляний впритул з великокаліберного кулемета. Розривні кулі поцілили і розтрощили бійцю голову, хребет та ногу — смерть була миттєвою.

— Він сказав: «Тату, мені пора, я усіх вас люблю!» — пригадує останню телефонну розмову з сином Шонійоз Хамраєв. — Ми з ним завжди спілкувалися по-чоловічому, лаконічно. Це було за пару годин до його загибелі.

Рустама не стало 17 червня. Його батько каже, що після короткого дзвінка сину і після його слів на душі стало якось тривожно. Спробував зателефонувати знову, але ніхто вже не брав слухавку. Вже згодом перетелефонувала донька Маргарита, яка зв'язувалася з іншими «айдарівцями», і повідомила страшну новину. Офіційними каналами через облвійськкомат підтвердження прийшло лише увечері наступного дня. А ще до цього родичі сім'ї Шонійоза Хамраєва,

Рустама вже не повернеш, але хай його подвиг не буде марним

які мешкають у Росії, повідомили, що один із пропагандистських телеканалів показав сюжет, знятий під час того бою бойовиками, і вони упізнали на одному з кадрів Рустама.

Бійці-«айдарівці» залишили досить детальний опис місця загибелі Рустама. Коли закінчиться війна, Хамраєв-старший планує поїхати туди, аби завести жменьку волинської землі та встановити пам'ятний знак.

— Рустама дуже змінив Євромайдан, — згадує батько загиблого героя. — Він сповнив його духом боротьби і справедливості. Хоча він завжди мав той духовний стрижень, який формує чоловічий характер: був привітним, скромним, товариським, писав вірші і любив рубаї Омара Хаяма, які часто цитував.

До Революції гідності Рустам працював приватним підприємцем. А на Майдані в Києві поринув у самий епіцентр боротьби з диктаторським режимом Януковича, був активним членом Самооборони Майдану. У лютому 2014 року під час вуличних боїв з «беркутівцями» та «тітушками» він стояв на барикадах, евакуйовував поранених побратимів. Одного дня врятував двох медсестер, а сам отримав поранення і отруєння газом. Не дочекавшись, коли загояться рани, знову повернувся на Майдан.

— Мелодію Гімну України він встановив собі на телефон 22 січня 2014 року, коли загинув його друг Сергій Нігоян. Це була і пам'ять про товариша, і нагадування, що боротьба триває, — каже Шонійоз Хамраєв. — А з київського Майдану Рустам пішов добровольцем у зону проведення АТО.

Батьки важко переживають втрату сина. Загострилися хвороби, особливо в матері Рустама Антоніни Хамраєвої, яка є інвалідом другої групи. Утім пам'ять про сина підтримує їх.

— Рустама немає вже майже два роки. В його кімнаті залишилося все так, як було. Тут висить портрет сина. Лежать нагороди: орден «За мужність» III ступеня, медаль Української православної церкви київського патріархату «За жертовність і любов до України». Кожен ранок, коли заходжу до його кімнати, завжди кажу «Добрий ранок, синку!», а ввечері кажу «Надобраніч!», — говорить мати волинського героя Антоніна Хамраєва. — Розраду знаходимо в 13-річному онукові Алішерові. Хлопець дуже схожий на Рустама як ззовні, так і за характером. Хоче вступати до Волинського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою та бути, як батько, захисником України.

З КИЇВСЬКОГО МАЙДАНУ РУСТАМ ПІШОВ ДОБРОВОЛЬЦЕМ У ЗОНУ ПРОВЕДЕННЯ АТО

Родину героя відвідують бойові побратими сина. На фасаді школи, де вчився Рустам Хамраєв, — меморіальна дошка з його фотографією. Військкомат допоміг отримати родині компенсацію, батькам була оформлена належна пенсія. А ще нещодавно до них приходив представник національної поліції записати дані щодо обставин загибелі сина для підготовки позивної заяви до прокуратури. Нарешті порушуватимуть карну справу проти Росії як країни-агресора, що руками своїх посіпак-сепаратистів та «зелених чоловічків» позбавила життя багатьох патріотів України.

— Сина вже не повернеш, — говорить на прощання Хамраєв-старший. — Але хай його подвиг не буде марним. Хлопці, які йдуть у військо, нехай пам'ятають, що був Рустам Хамраєв, який любив Україну і віддав за неї найцінніше!

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

«ЕВАКУАЦІЯ-200»: ЗНАЙДЕНО ТА ЕВАКУЙОВАНО ПОНАД 690 ТІЛ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ

Віддати шану загиблим, повернути імена з небуття та з почестями провести в останню путь — такої філософії дотримуються волонтерські та військові пошукові групи, що в межах гуманітарного проекту Міністерства оборони України «Евакуація-200» проводять пошук, ексгумацію та евакуацію тіл загиблих з місць колишніх боїв у зоні проведення АТО.

— Лише з вересня 2014 року по січень 2016 року під керівництвом Управління цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України пошуковці та офіцери гуманітарного проекту «Евакуація-200» евакуювали понад 690 тіл і фрагментів тіл загиблих, з них більше 200 — з тимчасово окупованої території на Сході України, — говорить старший офіцер відділу пошукової роботи Управління цивільно-військового співробітництва ЗС України підполковник Михайло Котелевський. — На тимчасово непідконтрольних українській владі територіях незаконні збройні формування блокують діяльність українських військовиків. Тому там нам допомагають цивільні — волонтери, які намагаються зробити все можливе, щоб тіла загиблих бійців були відправлені додому й поховані з усіма почестями.

У «червоній зоні» також працюють пошукові команди Національного військово-історичного музею України, до їхнього складу включені пошукові групи Всеукраїнської громадської організації «Союз «Народна пам'ять». При цьому загальну координацію та матеріально-технічне забезпечення пошукових робіт здійснюють офіцери Управління ЦВС ЗС України. Під час перебування на підконтрольній Збройним Силам території, уздовж лінії розмежування сторін, офіцери управління очолюють ці пошукові команди особисто.

Головними проблемами у роботі пошуковців є відсутність у загиблих документів, знаків розрізнення та жетонів. Переважно це стосується періоду 2014 року. Діяльність груп також ускладнює мінно-вибухова небезпека, тому до кожної з них включені фахівці з розмінування.

Пошукові роботи активно підтримує Міжнародний Комітет Червоного Хреста. За словами регіонального координатора МКЧХ з питань країн Західної Європи, України та Росії судмедексперта з Колумбії Марії Долорес Морсильо Мендес, їхня організація, хоча й не веде в Україні пошук та ідентифікацію загиблих, але вона консультує та ділиться своїм досвідом.

У Києві представники МКЧХ вже провели кількаденний практичний семінар з пошуку та ексгумації тіл загиблих для військових і цивільних пошуковців, а також слідчих Національної поліції України, які залучаються до реалізації заходів гуманітарного проекту «Евакуація-200».

За словами присутнього на тренінгу волонтера Олександра Куковерова з загону «Обеліск», який раніше вже мав досвід пошукової діяльності, на Савур-Могилі, під Іловайськом, у Дебальцевому та інших «гарячих» точках вони зіткнулися з новими викликами.

— У вересні 2014 року перед нами постала проблема пошуку тіл бійців, які загинули зовсім нещодавно, протягом кількох останніх місяців, — говорить волонтер Олександр Куковеров із загону «Обеліск». — Раніше ми працювали лише з останками загиблих у Другій світовій війні, яким понад 70 років. Тому виникла необхідність ознайомлення з сучасним міжнародним досвідом у цій сфері.

Щодня завдяки зусиллям небайдужих людей з гуманітарного проекту «Евакуація-200» меншає «білих» плям на карті проведення АТО, з небуття повертаються українські герої, які віддали життя за свою країну. Буквально метр за метром військовим і цивільним пошуковцям доводиться «відпрацьовувати» місця жорстоких боїв, стикатися з небезпекою для власного життя. Але завдяки цій діяльності доля ще кількох сотень українських захисників стала відомою їхнім родинам і суспільству, багатьом героям повернуті їхні імена.

Руслан СЕМЕНЮК

Запитання щодо пошуку зниклих безвісти військовослужбовців, інформацію про можливі місця поховань загиблих воїнів можна надсилати на електронну пошту відділу пошукової роботи Управління цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України cimic.poisk4@gmail.com або повідомляти за телефоном (044) 454-74-03.

НА НАУКОВО-ДОСЛІДНІ РОБОТИ В ІНТЕРЕСАХ МІНОБОРОНИ ВПЕРШЕ ПЕРЕДБАЧЕНО ПОНАД 600 МЛН ГРН

Боротьба за перемогу ведеться не тільки на полі бою, а й у наукових установах, конструкторських бюро та на виробництві оборонних підприємств

«Цього року в бюджеті України вперше передбачено понад 600 млн грн на науково-дослідні роботи, які виконуються в інтересах Міноборони. У порівнянні з минулим роком ця цифра більша в 4,5 раза», — про це повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час підписання Меморандуму про співробітництво Міністерства оборони України та НТУУ «КПІ».

— Без наукового супроводження не буде реформування Збройних Сил України. Сьогодні ми почали серйозну роботу щодо нових розробок, яких уже понад 50, основних — 30, а головні — 8, — наголосив Міністр оборони.

Також генерал армії України Степан Полторак повідомив, що цього року розпочнеться підготовка фахівців для безпілотних літальних апаратів.

На переконання Міністра оборони України, саме завдяки тісній співпраці з науковцями є перспектива успішного завершення реформування Збройних Сил України.

Своєю чергою секретар РНБО України Олександр Турчинов зауважив, що сьогодні «боротьба за перемогу відбувається не тільки на полі бою. Вона триває у «наукових установах, конструкторських бюро, на виробництві оборонних підприємств». За його словами, «ми повинні застосовувати нову парадигму: інтелект проти грубої сили, переконання проти злоби і жорстокості, — наголосив Секретар РНБО України. — І саме ця парадигма приведе нас до перемоги».

«МИ ПОВИННІ ЗАСТОСОВУВАТИ НОВУ ПАРАДИГМУ: ІНТЕЛЕКТ ПРОТИ ГРУБОЇ СИЛИ, ПЕРЕКОНАННЯ ПРОТИ ЗЛОБИ І ЖОРСТОКОСТІ»

Секретар РНБО України зазначив, що у межах «Київської політехніки» об'єднано «молодий науковий потенціал, нові радикальні ідеї, разом з досвідченими виробничниками, замовниками, головним з яких є Міністерство оборони». Олександр Турчинов наголосив на важливості державної підтримки молодих науковців, конструкторів, інженерів-технологів, гарантуванні можливостей їхньої самореалізації в Україні. «Дуже важливо дати можливість для самореалізації талановитій молоді, яка мріє жити у європейській країні, створити цю країну саме тут — в Україні», — сказав він.

Під час демонстрації інноваційно-виробничих можливостей об'єднання «Київська політехніка» були представлені зразки, які пропонуються до потреб Збройних Сил України та інших військових формувань.

Зокрема, йшлося про безпілотні авіаційні комплекси, створення робототехнічної платформи для військових застосувань, розроблення та модернізацію стрілецької зброї, налагодження виробництва в Україні патронних стрічок і траків до гусеничних машин, технологію композиційної броні для засобів індивідуального захисту, елементи екіпірування та додаткового захисту бойових машин, виявлення несанкціонованих втручань в інформаційно-телекомунікаційні мережі, а також систем спеціального зв'язку для тактичної ланки військового управління тощо.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

ВСЕПОГОДНІ ТА ЦІЛОДОБОВІ «ОЧІ» ДЛЯ БІЙЦІВ

Наші військові ефективніше протистоятимуть ворогу, якщо у достатній кількості будуть забезпечені сучасними приладами нічного бачення

Попри Мінські домовленості в зоні АТО на багатьох ділянках вздовж лінії розмежування сторін продовжуються обстріли наших позицій. Помітно активізувалися й ворожі диверсійно-розвідувальні групи. Інтенсифікація їхніх дій здебільшого спостерігається з настанням темряви. Наші бійці могли б протистояти їм у нічний час доби значно ефективніше, якби мали в достатній кількості сучасні прилади нічного бачення, тепловізійні приціли.

За словами представника вітчизняної фірми-виробника Всеволода Василевського, нині у Збройних Силах та підрозділах МВС у зоні АТО використовується лише близько 1000 одиниць приладів ARCHER різноманітного призначення — приціли, бінокуляри та монокуляри тощо. Більшість із них були придбані для бійців волонтерами та громадськими організаціями, фондами або за власні кошти військовослужбовців.

Під час минулорічної Міжнародної спеціалізованої виставки «Зброя та безпека-2015» було представлено чимало сучасних зразків приладів нічного бачення. Зокрема, оновлений тепловізійний приціл ARCHER TSA-9R. Він призначений для огляду місцевості, пошуку цілі та ведення прицільної стрільби при різному освітленні, зокрема в повній темряві, а також в умовах обмеженої видимості: дощ, сніг, туман, дим. Приціл фактично є вдосконаленою моделлю попередньої версії TSA-5. Проте у новому TSA-9R додана функція реверсивних прицільних міток, які автоматично змінюють свій колір залежно від об'єкта, на який наведено приціл. Ще одним важливим фактором є невеликі габарити та вага приладу — разом із батарейками вона становить 1,2–1,5 кг. При цьому час роботи акумуляторної батареї — 5-6 годин. Цей прилад може виявляти ростову фігуру людини на відстані 1,7–2,5 км, а розпізнавати — на відстані 400–800 м.

На виставці "Зброя та безпека-2015" був, зокрема, представлений і снайперський прицільний комплекс ARCHER-7/75, встановлений на великокаліберній снайперській гвинтівці M82A1 Barrett

Також запроваджено низку конструктивних рішень для зручного поводження з приладом, є можливість програмування різних функцій і швидкого перемикання між режимами. До нього додана й швидкозмінна касета, що значно спрощує роботу з прицілом. Ця модель також обладнана датчиком зовнішньої температури і акселерометром, який дозволяє реалізувати функцію електронного рівня та визначення місця кута цілі.

Приціл ARCHER TSA-11 був спеціально розроблений для тактичної стрілецької зброї. Його перевагами є невеликі розміри і мала вага — разом з акумулятором вона становить лише 0,75 кг. Пристрій має механічний багатопозиційний перемикач. Таке рішення дозволяє не тільки включити пристрій «на дотик», а й миттєво вибрати один зі встановлених робочих режимів. Для військових прилад поставляється у модифікації з об'єктивом 40 мм, що має фіксований фокус. Приціл має також балістичні прицільні сітки, які дають змогу, не змінюючи його налаштувань, переносити прицільний вогонь у глибину від 100 до 600 м.

Усі прилади оснащені кольоровими міні-дисплеями з високою роздільною здатністю. Разом з висококонтрастним і чітким зображенням вони забезпечують належну якість відображення прицільних міток і мінімальний крок їхнього переміщення при пристрілюванні. Для прицільних міток реалізовані функції автоматичного реверса для збереження високого контрасту сітки й автоматичного масштабування в залежності від кратності збільшення.

Сучасна високотехнологічна елементна база блоку електроніки дозволила реалізувати широкі функціональні можливості приладу при мінімальних габаритах, масі й споживанні енергії. Прилад оснащений датчиками присутності й освітленості, послідовним інтерфейсом для програмування і дистанційного керування.

Конструктивно всі прилади виконані в ударостійкому водонепроникному пластиковому корпусі, стійким до впливу агресивних середовищ і закачаним інертним газом. Органи управління зручно розміщені й конструктивно захищені від ненавмисного використання.

Бінокуляри ARCHER TGX-8/75 LRF — сучасний компактний прилад спостереження, вага якого складає 1,45 кг. Він оснащений лазерним далекоміром і компасом. Це дуже зручно, оскільки є можливість на відстані визначити місцезнаходження об'єкта, за яким спостерігають у будь-який час доби. Високі характеристики оптичної системи, розширений набір функцій, ергономічний дизайн роблять прилад незамінним для широкого діапазону застосувань. Відмінною особливістю цієї моделі є використання високоякісної оптики, що дає можливість досягти чіткого і контрастного зображення. Максимальна дальність вимірювання приладу — понад 3000 метрів.

Слід також додати, що у всіх цих приладах є вбудований модуль запису фото і відео. Інформація, що записана, може бути скопійована через порт USB на персональний комп'ютер. Її загальний обсяг становить в середньому 8 Гб. Крім того, спеціалізований роз'єм також дозволяє підключити до приладу зовнішнє живлення, джерела для заряду акумуляторів і виводити аналоговий відеосигнал.

Сергій ВОРОНКОВ

ДРОНИ — ПОТУЖНА ЗБРОЯ

У лютому поточного року суспільство сколихнули факти атаки невідомих безпілотних літальних апаратів (БПЛА) на об'єкти Міністерства оборони України, які знаходилися далеко від лінії розмежування на Сході країни

Атаку безпілотників деякі ЗМІ назвали «новим поворотом у гібридній війні». Дійсно, маневрена літальна техніка, що досі служила переважно розвідникам, у середині лютого двічі застосовувалася проти українських військових баз, як ударні безпілотники. Спочатку ворожі дрони скинули запалювальну суміш на армійські склади 72-ї механізованої бригади в Запорізькій області, а наступної ночі з висоти 400 метрів атакували тилові об'єкти 93-ї механізованої бригади на Донеччині. Численні осередки загорання вдалося загасити, але фахівці відзначали, що запалювальна суміш була нетрадиційною. Це було схоже на диверсію спецслужб або випробування новітньої техніки.

Сучасні БПЛА довели, що є дуже небезпечними «іграшками». Адже знищити малий за розмірами, висотний і рухомий об'єкт украй важко. Який світовий досвід боротьби із ворожими БПЛА?

НОВІ БОЄПРИПАСИ БУДУТЬ РОЗЛІТАТИСЯ КОНУСОМ, РОЗТЯГУЮЧИ МІЖ СОБОЮ СІТКУ, ЯКА Й ЗБИВАТИМЕ БПЛА

Компанія Advanced Ballistics Concepts із США планує почати виробництво нових патронів для стрілецької зброї, призначених для знищення малих безпілотних літальних апаратів (дронів). Нові патрони будуть оснащені декількома кулями, з'єднаними мотузками. Після виходу зі ствола такі кулі розлітатимуться конусом, розтягуючи між собою сітку, яка й збиватиме дрони. Патрони планується випускати декількох калібрів, зокрема 40-мм і гладкоствольний 12-й калібр. Нові боєприпаси отримали назву Skynet і Skynet+. Між кулями останніх при розльоті буде натягатися сітка діаметром 1,5 метра. Advanced Ballistics Concepts з 2014 року випускає патрони Multiple Impact Bullet для різної вогнепальної зброї. Ці боєприпаси оснащуються чотирма кулями — однією важкою центральною і трьома периферійними, що відокремлюються. Периферійні своєю чергою прив'язані до середньої спеціальною мотузкою. Також проводиться випробування версії без центральної кулі.

У ШТАТІ ПОЛІЦІЇ ТОКІО — «ЗАГІН» ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНИХ ПЕРЕХОПЛЮВАЧІВ

Для затримання безпілотних літальних апаратів із невизначеною метою перебування в повітрі японські правоохоронці взяли на озброєння серію безпілотників DJI Spreading Wings S900. Поліцейський гексакоптер оснащений сіткою розміром два на три метри. За вмілого керування з землі він має спіймати порушника, наче рибу в сітку. За вдалого полювання обертові лопаті повітряного «хулігана» заплутуються в ній, і дрон-перехоплювач плавно з неушкодженою «здобиччю» опускається на землю.

Відеозапис дій технологічної новинки, виставлений на Youtube, вже набрав сотні тисяч переглядів. За словами ідейних батьків створення загону дронів-перехоплювачів, їхньою головною перевагою є те, що поліція під час повітряної «зачистки» не застосовує будь-якої зброї, яка могла б становити потенційну загрозу для навколишніх.

У США СТВОРИЛИ ЗБРОЮ, ЩО ЗБИВАЄ ДРОНИ ЗА ДОПОМОГОЮ РАДІОХВИЛЬ

Компанія Battelle із США розробила DroneDefender (у перекладі — «захисник від дронів») — зброю, яка збиває дрони «загороджувальним вогнем» з радіохвиль.

— Це допоможе нам у багатьох місцях: від галявини Білого дому — до баз і посольств за кордоном; від в'язниць та шкіл — до історичних місць. Наша розробка легко і надійно нейтралізує загрозу, — сказав технічний директор проекту Алекс Морроу.

Спеціальна рушниця важить близько 4,5 кг і може збивати дрони з відстані до 400 м. Коли стрілець натискає на спусковий гачок, зброя випускає електромагнітний потік, який сканує відповідні частоти зв'язку між технологічним пристроєм і його «власником». Цей зв'язок, як правило, повністю переривається, в результаті чого дрон перестає слухати команди оператора.

У НІДЕРЛАНДАХ ОРЛІВ ВЧАТЬ ПОЛЮВАТИ НА КВАДРОКОПТЕРИ

У близькому майбутньому на службу братимуть хижих птахів. Вони полюватимуть не на зловмисників, а на ворожі дрони. Нині ж тренуваннями майбутніх ловців займається приватна голландська компанія. Вона навчає орлів хапати квадрокоптери в повітрі та приносити в безпечне місце. Зазначається, що птахи з легкістю виконують це завдання.

БПЛА ХОЧУТЬ ЗРОБИТИ ПОВНІСТЮ НЕВИДИМИМ ДЛЯ НЕОЗБРОЄНОГО ОКА

Агентство перспективних оборонних розробок Пентагону (DARPA) має намір розробити «зникаючі» безпілотні літальні апарати (БПЛА), які використовуватимуть сили спеціальних операцій, передає Defense Systems. Такі апарати доставлятимуть солдатам спецпідрозділів важливе обладнання, а потім зникатимуть без сліду. Причому, як зазначили в DARPA, поняття «зникати» не передбачає камуфлювання апарату, перенесення або його відправку у вихідну точку.

Проект перспективного зразка дістав назву ICARUS. БПЛА має перевозити до 1,4 кг вантажів, доставляючи їх у потрібну точку за координатами GPS.

DARPA планує завершити розробку нового БПЛА протягом 26 місяців після укладення контракту з однією з американських компаній. Безпілотник виконуватиме польоти на відстань до 150 км і на висоті до 10,7 км. Для посадки апарата не можна буде використовувати парашут, як у деяких сучасних безпілотних системах, адже це займає багато часу і може видати позицію солдатів-одержувачів вантажу.

КИШЕНЬКОВИЙ РОЗВІДНИК

Майбутні покоління солдатів перед боєм матимуть майже максимум інформації про позиції ворога. Адже в них буде помічник — кишеньковий дрон, що стане персональним розвідником для окремого солдата, який у складних обставинах запускатиме апарат з долоні.

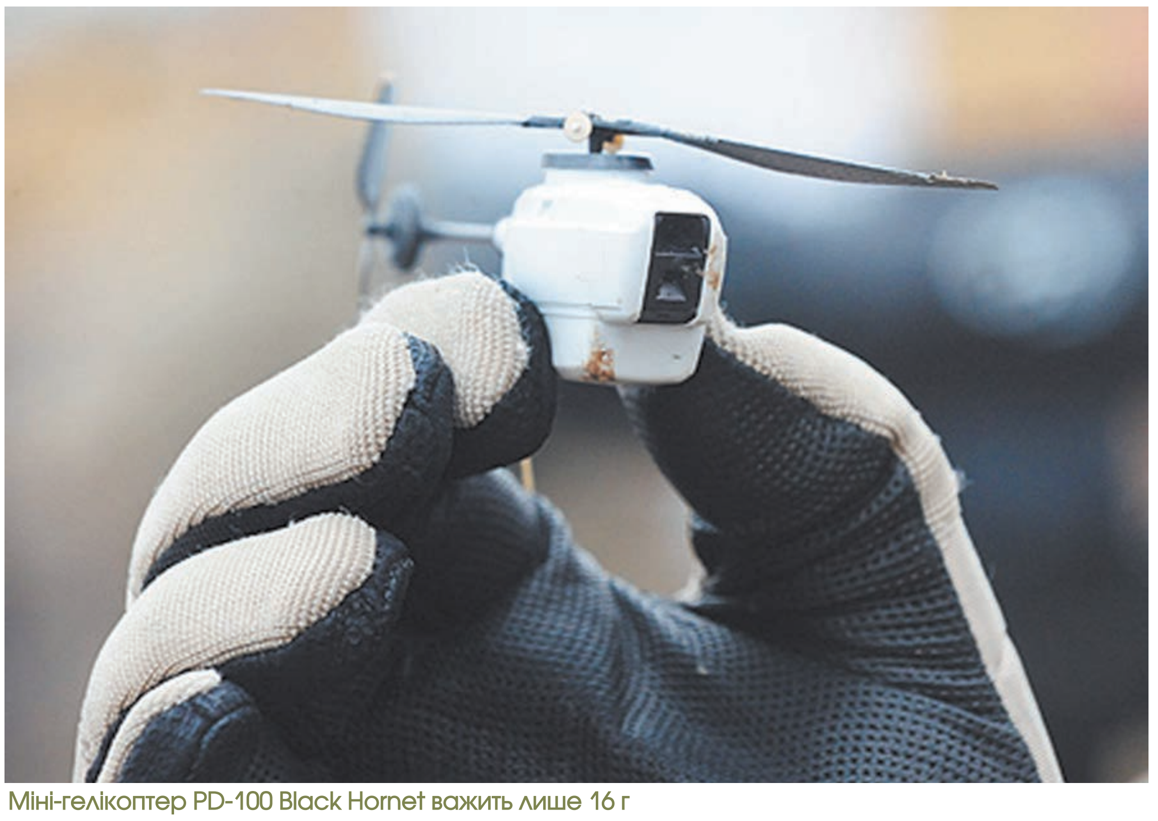
Розробкою таких мініатюрних роботів займається науковий центр американської армії U.S. Army Natick Soldier Research, Development and Engineering Center (NSRDEC) у Массачусетсі. Офіційно такий дрон називається «повітряний пристрій спостереження кишенькового розміру» та призначений для бійців малих підрозділів, які діють у небезпечних зонах, повідомляє DefenceTech.

Перша версія такого мінігелікоптера називається PD-100 Black Hornet та важить лише 16 г. За такої ваги, окрім моторів та системи управління, інженери змогли розмістити в апараті три мініатюрні камери для відеозйомки. При цьому завдяки малим габаритам безпілотник літає майже безшумно, що важливо для військових. Вбудованого у PD-100 Black Hornet акумулятора вистачає на 20 хвилин польоту, а керувати ним можна віддалено по радіозв'язку за допомогою координат системи GPS.

Сам дрон є лише частиною портативного комплексу PD-100, який поставляється зі станцією для зарядки акумулятора, пультом дистанційного керування та мобільним комп'ютером з 7-ми дюймовим широкоформатним екраном для перегляду відзнятої інформації тощо. Все це упаковано в жорсткий водонепроникний корпус загальною вагою майже 1,3 кг.

«Система повинна підвищити інформованість солдат щодо поточної ситуації за допомогою відео в реальному часі, — кажуть розробники. — Так вони зможуть бачити безпосередні загрози поряд із собою».

До речі, в цього мініатюрного розвідника є навіть автопілот. З його застосуванням дрон може рухатись за заданими точками GPS на відстань до 1000 метрів — саме такою є максимальна дальність пересилання даних цього міні-вертольота.

Міні-гелікоптер PD-100 Black Hornet важить лише 16 г

Віталій СТЕПАНОВ

НАВІЩО РОСІЯ СТВОРЮЄ НОВЕ УДАРНЕ УГРУПОВАННЯ

Замість того, щоб шукати розумні компроміси та підтримувати баланс сил, Росія сьогодні створює нове ударне угруповання військ на Західному стратегічному напрямку

Експерти незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел» намагалися знайти відповідь на запитання: «Навіщо Росії три нових дивізії на Західному стратегічному напрямку?»

Так, автор дослідження віце-президент Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел», кандидат військових наук, генерал-лейтенант запасу Юрій Радковець зауважує, що одним із найбільш важливих завдань Міністерства оборони Російської Федерації у 2016 році є формування на Західному стратегічному напрямку трьох дивізій. Про це, власне, й повідомив очільник російського оборонного відомства на першій в 2016 році селекторній нараді з керівництвом Міноборони РФ. Зокрема він зауважив на необхідності не лише формувати ці дивізії, але й облаштовувати їх у місцях постійної дислокації з будівництвом і створенням відповідних полігонів, місць зберігання техніки і проживання особового складу тощо. Будь-які інші деталі про нові з’єднання, зокрема щодо причин їхнього створення, не повідомлялися.

Переважна більшість провідних західних військових експертів вважають, що у такий спосіб Російська Федерація планує як «уникнути небезпеки, що надходить від НАТО/США», так і «веде завчасну підготовку до вступу України в НАТО».

Тема небезпеки розширення НАТО на Схід у Кремлі мусується вже багато років. При цьому зауважується, що лише протягом минулого року в країнах Балтії, Польщі, Румунії натовський контингент збільшився по літаках у 8 разів, а по кількості військовослужбовців — у 13. Окрім цього, активно готуються до вступу в НАТО Чорногорія, Македонія, Боснія і Герцеговина, Грузія і Україна, а до сфери інтересів Альянсу залучаються Фінляндія, Швеція, Сербія і Молдова.

Політичний сенс цього рішення — створення на західному напрямку трьох нових дивізій — абсолютно очевидний. Фактично це є російська відповідь на підготовку до розгортання передових сил НАТО в країнах Балтії, а також у Польщі та Румунії, що своєю чергою стало асиметричною відповіддю на російські військові авантюри в українському Криму та на Донбасі, а також на постійне провокування і порушення повітряного та морського кордонів країн Балтії та Північної Європи. Тобто рішення про розгортання трьох нових дивізій — ще один доказ того, що Росія нестримно прагне нової «холодної війни» із Заходом.

РІШЕННЯ ПРО РОЗГОРТАННЯ ТРЬОХ НОВИХ ДИВІЗІЙ — ЩЕ ОДИН ДОКАЗ ТОГО, ЩО РОСІЯ НЕСТРИМНО ПРАГНЕ НОВОЇ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ» ІЗ ЗАХОДОМ

Рішення щодо завчасної підготовки Росії до вступу України в НАТО начебто також має право на життя, адже український напрямок — п’ять областей на кордоні з Росією — загалом завжди вважався безпечним для Росії, і там, за даними російських військових експертів, не було розгорнуто жодного військового з’єднання. Але це справжнісінька лукавство з боку російської сторони.

У період загострення російсько-українського конфлікту Кремль був змушений послати туди частини і з’єднання з інших військових округів ЗС РФ, створивши угруповання російсько-терористичних сил на Донбасі у 42–45 тисяч осіб, а також угруповання російських військ приблизно 45–50 тисяч осіб на кордоні з Україною.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Віце-президент Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел», кандидат військових наук генерал-лейтенант запасу Юрій РАДКОВЕЦЬ:

На сьогодні з високим ступенем вірогідності можна стверджувати, що створення Росією нових «ударних оперативних сил» на Західному стратегічному напрямку наглядно та досить переконливо свідчить передусім про підготовку до можливого проведення наступальної військової операції Росії проти НАТО на Сувалкському напрямку — у стик між Литвою та Польщею у напрямку Калінінградського анклаву.

При цьому Захід небезпідставно занепокоєний можливістю підготовки і проведення Росією військової операції проти європейських країн НАТО та ЄС і передусім проти країн Балтії та Польщі.

Як відомо, у 2009 році в межах «сердюковської військової реформи» в Росії відбувся болісний перехід від дивізійної структури Сухопутних військ до бригадної. Небезпідставно вважається, що бригада, яка формує батальйонні тактичні групи, значно ефективніша саме у локальному конфлікті. Що, до речі, і було продемонстровано під час «гібридної війни» Росії на Донбасі.

Як зазначають військові експерти, на цей час у Сухопутних військах ЗС РФ є лише три дивізії: 2-га гвардійська Таманська мотострілецька дивізія (Калінінець), 4-та гвардійська Кантемирівська танкова дивізія (Наро-Фомінськ), що були відновлені у 2013 році, а сьогодні передані від 20-ї загальновійськової армії до складу новоствореної у червні 2015 року 1-ї гвардійської танкової армії, та 18-та кулеметно-артилерійська дивізія (с. Гарячі Ключі, Курильські о-ви). Всі інші з’єднання — бригади.

З врахуванням останніх даних можна з великою долею вірогідності стверджувати, що в планах створення на західному напрямку трьох нових дивізій передбачається формування двох мотострілецьких та однієї танкової дивізій, які увійдуть до складу 20-ї загальновійськової армії.

Таким чином, за попередніми даними, дві з трьох запланованих дивізій будуть дислокуватися безпосередньо неподалік від кордону з Україною — у містах Богучар (танкова дивізія) і Новочеркаськ (мотострілецька дивізія), а ще одна — у місті Єльня Смоленської області (мотострілецька дивізія) на кордоні з Білоруссю. Частини дивізій будуть розміщені у Воронезькій, Білгородській, Смоленській і Ростовській областях.

За оцінками західних військових експертів, створення замість бригад дивізій, чисельність яких значно більша, може пояснюватися тим, що армії Західного стратегічного напрямку (1-шу гвардійську танкову і 20-ту загальновійськову) вирішено зробити значно потужнішими із ядром, як мінімум, з двох-трьох повноцінних дивізій.

При цьому військові експерти виражають сумнів, що створення та посилення двох армій збройних сил РФ на Західному стратегічному напрямку — це суто для «убезпечення від небезпеки, що надходить до Росії від НАТО/США» та «завчасної підготовки до вступу України в НАТО».

Експерти переконані, що за таких обставин для НАТО важливо активізувати зусилля по всіх напрямках, особливо у відновленні обороноздатності країн-членів Альянсу. НАТО має бути готовим до найгіршого для себе сценарію, а саме — до наступу Росії на Сувалкському напрямку. Серед іншого — у цьому контексті Захід мав би консолідувати аналітичні ресурси і потенціал як країн ЄС та США й інших союзників по НАТО, так і країн-партнерів, що вже мають досвід бойових дій у боротьбі з російською агресією. Недалекоглядним для партнерів і членів НАТО було б ігнорувати досвід України, яка першою прийняла на себе розгорнутий удар з боку Росії в умовах реалізації цією країною стратегії й тактики «війн нового покоління» або «гібридних війн».

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

КЕВ м. Чернігів ЗСУ оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернігів ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігів, а саме:

— нежитлові приміщення на 1-му поверсі двоповерхової будівлі № 222 (КПО) загальною площею **22,26** кв. м за адресою: Чернігівська область, Ічнянський р-н, смт Дружба, в/м №1.

Орієнтовна дата оцінювання: 25.03.2016р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до КЕВ м. Чернігів конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом».

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціної діяльності; копії установчих документів претендента; копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.
2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).
3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться через 14 к/днів після опублікування цієї інформації в газеті о 10 год. за адресою: м. Чернігів, вул. Любченка,19, тел./факс для довідок: (04622) 5-30-27.

Заяви приймаються за адресою: м. Чернігів, вул. Любченка,19 (каб. 5).

***

Інформація КЕВ м. Житомир про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оціної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 26.02.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

ПП «Експерт-Сервіс-Консалт» — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оціної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при продовженні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

1. Нежитлових приміщень у вбудовано-прибудованій частині на 1-му поверсі 5-поверхового житлового будинку площею 119,59 кв.м в будівлі інв. № 384, за адресою: Житомирська область, Житомирський район, смт Озерне, вул. Авіаційна, 57, військове містечко № 84.

2. Нежитлових приміщень складу площею 650,0 кв. м в будівлі інв. № 83, за адресою: м. Житомир, пров. 1-й Іподромний, 5, військове містечко № 114.

3. Нежитлових приміщень складу площею 318,0 кв. м в будівлі інв. № 9;

нежитлових приміщень цеху площею 318,0 кв. м в будівлі інв. № 63;

нежитлових приміщень КПП площею 16,0 кв. м в будівлі інв. № 89;

нежитлових приміщень водомаслогрійки (КТП) площею 51,0 кв. м в будівлі інв. № 90;

нежитлових приміщень площею 428,0 кв. м в будівлі сховища інв. № 99, за адресою: м. Житомир, вул. Ватутіна, 61, військове містечко № 114.

4. Нежитлових приміщень 1-го поверху 2-поверхової будівлі пожежного депо площею 289,2 кв. м в будівлі інв. № 81 за адресою: м. Житомир, вул. Щорса, 99, військове містечко № 2.

5. Нежитлових приміщень складу площею 486,6 кв. м в будівлі інв. № 5;

нежитлових приміщень складу площею 561,5 кв. м в будівлі інв. № 20, за адресою: м. Житомир, вул. Щорса, 99, військове містечко № 2.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомир ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Житомир ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати у зв'язку із укладанням договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— частина нежитлових приміщень житлового будинку інв. № 384 площею 82,0 кв. м за адресою: Житомирська обл., Житомирський р-н, смт Озерне, вул. Авіаційна, 57, військове містечко № 84.

Запланована дата оцінювання: 31.03.2016

Претендентам на участь у конкурсі потрібно надати конкурсній комісії документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів завіряються позначкою «Згідно з оригіналом». Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.
2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).
3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно укладеного тристороннього договору, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10.00 годині **в Квартирно-експлуатаційному відділі м. Житомира за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20,** через чотирнадцять календарних днів після опублікування цієї інформації.

Заяви приймаються за адресою: м. Житомир, вул. Адм. Щасного, 20 (каб. 15).

Додаткову інформацію можна отримати у економіста з договірних та претензійних робіт КЕВ м. Житомир (каб. 15) або за тел.: (0412) 37-45-98.

***

КЕВ м.Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна

1.Назва об'єкта оцінювання:

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 15,90 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 114,20 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м № 101, загальною площею 369,00 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 81,60 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 51,15 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 30,20 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 30,50 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 94,80 кв.м;

— нежитлові вбудовані приміщення в будівлі №4 (літ.А), в/м №101, загальною площею 23,20 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта: м.Чернівці, пл.Театральна,6.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м.Чернівці. (м.Чернівці, вул.Українська,43), тел.(0372) 52–57–50, факс (0372) 52–58–16.

Мета проведення незалежного оцінювання: передача в оренду.

Балансова залишкова вартість основних засобів: 3878284,00 грн станом на 29.02.2016 р. (зокрема: 15,90 кв.м — 5191,51грн, 114,20 кв.м — 37287,44 грн, 369,00 кв.м — 120482,19 грн, 81,60 кв.м — 26643,22 грн, 51,15 кв.м — 16700,99 грн, 30,20 кв.м — 9860,60 грн, 30,50 кв.м — 9958,56 грн, 94,80 кв.м — 30953,15 грн, 23,20 кв.м — 7575,03 грн).

Місце розташування земельної ділянки: м.Чернівці, пл.Театральна,6.

Цільове призначення земельної ділянки: для господарських потреб (державний акт на право постійного користування земельною ділянкою серії б/н 31.10.1979 р.).

Правовий режим земельної ділянки: право постійного користування.

Нормативна грошова оцінка земельної ділянки: -

Наявність об'єктів, що містять державну таємницю (так, ні): ні.

Дата оцінювання (дата, коли проводиться оцінювання майна): орієнтовна дата оцінювання — 31.03.2016р.

Конкурсний відбір суб'єктів оціної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144

У конкурсі приймають участь суб'єкти оціної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оцінну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оцінну діяльність в Україні;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 р. за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу ІІ Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оціної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оціної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціної діяльності;

— конкурентну пропозицію;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається у запечатаному конверті й має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м.Чернівці, за адресою: м.Чернівці, вул. Українська,43, каб. №6, **до 17.45 год. 21.03.2016 р.**

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оціної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 25 березня 2016 р. об 11.00 в КЕВ м.Чернівці за адресою: м.Чернівці, вул. Українська, 43, в каб. «Економічний відділ». Телефон для довідок: (0372) 52–67–23.

«СИМПАТИЧНИЙ БАНДЕРІВЕЦЬ ШУКАЄ СИМПАТИЧНУ БАНДЕРІВКУ»

Перебуваючи на війні, чимало військовослужбовців починають серйозно замислюватися над створенням родини. Олеся та Дмитро Клєпікови — одна з родин, яка утворилася завдяки інтернет-групі «АТОшні знайомства»

Дмитро служить кулеметником у 18-му окремому мотопіхотному батальйоні Збройних Сил України. До війни він працював вантажником в одній із торгівельних мереж. У свої 39 років чоловік ще не був одружений. І саме знаходячись далеко від рідної домівки, він зрозумів, що потрібно щось міняти у своєму житті.

— Коли перебуваєш на війні, починаєш серйозно замислюватися над створенням родини. Мені дуже хотілося, щоб на мене чекала кохана та близька людина, — розповідає Дмитро.

Коли випадково знайшов у Facebook групу «АТОшні знайомства», чоловік вирішив до неї долучитися, а через деякий час розмістив свою фотографію з підписом: «Симпатичний бандерівець шукає симпатичну бандерівку».

Олеся, майбутня дружина Дмитра, дізналася про цю групу трохи раніше.

— Влітку я їздила у військові шпиталі й привозила хлопцям необхідні речі. Тоді моя знайома Женя розповіла мені про «АТОшні знайомства». Одразу я сказала: ні, я в ці ігри не граю, більше я заміж не хочу і не збираюся. Але попри мої заперечення подруга додала мене до групи, — розповідає Олеся. — Спочатку взагалі не розуміла, як там знайомляться, а потім почала коментувати різні дописи. У вересні минулого року побачила фотографію, яку виклав Діма. Я йому надіслала повідомлення, і це був початок нашого знайомства, — продовжує вона.

У той день багато дівчат відповіли на пост Дмитра, але Олеся вже тоді зачепила найніжніші струни його серця.

— Ми почали з нею переписуватися, згодом обмінялися телефонами, а через тиждень я зробив їй пропозицію. Олеся подумала п'ять хвилин, а потім відповіла, що згодна одружитися, — згадує Дмитро.

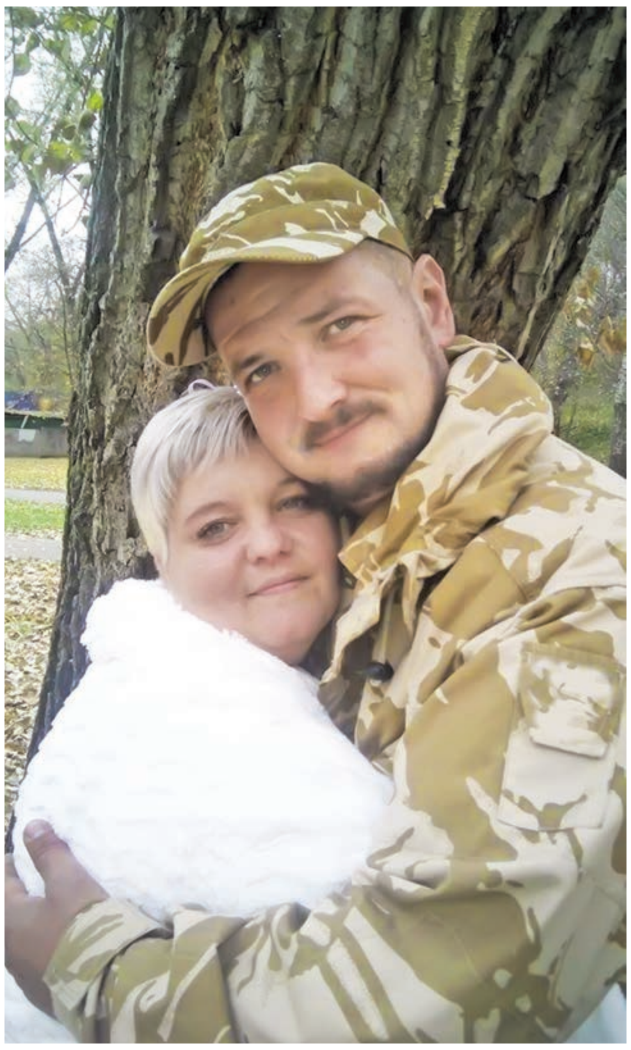
У жовтні минулого року, під час ротації підрозділу, в якому служив Дмитро, закохані вперше зустрілися в реальному житті. Доленосна зустріч відбулася на станції Чаплине. За ці декілька годин вони остаточно зрозуміли, що кохають один одного.

Дмитро каже, що «Леся — жінка без хитрощів, без подвійного дна, дуже відкрита та позитивна людина, яка не шукає вигоди. Їй можна в усьому довіряти. До цього моменту таких жінок, як Олеся, я не зустрічав».

Через два місяці після віртуального знайомства у листопаді минулого року під час відпустки Дмитра вони одружилися. На жаль, цьому передувала сумна подія. За декілька днів до весілля померла його мати. Олеся розповідає, що мама Дмитра називала її донечкою та, неначе передчуваючи біду, казала: «Як би не було, що б зі мною не трапилося, ви обов'язково розпишіться, зробіть весільні фото, щоб було що показати дітям». Вони виконали її останнє бажання…

Нині Дмитро продовжує виконувати завдання в зоні антитерористичної операції, а після демобілізації планує обвінчатися з Олесею. Дмитра охороняють дві кохані жінки — мама на небі та дружина в думках. А це означає, що він обов'язково повернеться з АТО та проживе довге та щасливе життя зі своєю коханою.

Олена КРУГЛЄНЯ

Дмитро та Олеся Клєпікови

ВІЙНА КОХАННЮ НЕ ЗАВАДА

Ініціатором створення в соцмережі Facebook групи «АТОшні знайомства» стала відома волонтерка з Дніпропетровська Наталія Коваль. З червня 2014 року вона у складі «Жіночого батальйону Дніпропетровська» почала їздити у військові підрозділи в зоні проведення АТО. Жінка привозила волонтерську допомогу для захисників України. Одного разу військові попросили познайомити їх із дівчатами, адже їм так не вистачало спілкування.

— Ідею створення цієї групи «виношувала» півроку. На той момент спілкувалася з багатьма захисниками України, волонтерами, патріотами. І майже кожен із них розповідав, що у зв'язку з ситуацією в державі у багатьох з них значно обмежилося коло спілкування. Хтось втратив друзів, хтось став переселенцем, а в деяких розпалися родини, — розповідає Наталія Коваль.

ЗАРАЗ У ГРУПІ «АТОШНІ ЗНАЙОМСТВА» ПОНАД 14 ТИСЯЧ УЧАСНИКІВ, ПРИЧОМУ НЕ ЛИШЕ З РІЗНИХ МІСТ УКРАЇНИ, А Й З-ЗА КОРДОНУ

У лютому минулого року, зваживши всі «за» та «проти», жінка вирішила створити групу «АТОшні знайомства».

— Спочатку група була певною територією для спілкування патріотів та однодумців, але згодом там почали знайомитися хлопці з дівчатами, і вона набула романтичного напряму, — каже Наталія. Вже через кілька місяців існування групи з'явилася перша сімейна пара.

Окрім романтичних стосунків, учасники групи можуть знайти підтримку небайдужих людей у вирішенні складних питань. Наприклад, якщо у військового щось трапилося, і він написав про це пост, одразу з'являються коментарі учасників групи зі словами підтримки. І це дуже важливо, адже не завжди хлопці мають змогу звернутися до психологів.

У групі існують мінімальні вимоги до правил спілкування. Головне — відсутність нецензурної лексики та матеріалів сексуального змісту. Для бажаючих залишити свої фотографії створені спеціальні альбоми: «Чарівні панянки бажають познайомитися», «Мужні чоловіки бажають познайомитися» та «Знайомства для спілкування і дружби».

— Кожного разу, коли ми приїжджаємо до військових в АТО, заходимо у намет і кажемо: «Хлопці, хто тут ще неодружений? Для вас є група «АТОшні знайомства!» У відповідь чуємо жарти та сміх, проте через декілька місяців чимало з них вступають у групу. Одного разу, коли наш волонтерський десант укотре відвідав військових у зоні АТО, один із хлопців розповів нам, що невдовзі збирається одружитися. Ми починаємо спілкуватися, і виявляється, що з майбутньою нареченою вони познайомились саме в групі «АТОшні знайомства». Тоді моя подруга йому й каже: «А ось перед тобою стоїть засновниця групи, в якій ти знайшов своє кохання». Хлопець не міг в це повірити, але був дуже щасливий, що знайшов свою долю в Інтернеті, — розповідає Наталія.

Зараз у групі «АТОшні знайомства» понад 14 тисяч учасників, причому не лише з різних міст України, а й з-за кордону. Час від часу найактивніші учасники «АТОшних знайомств» організовують зустрічі в різних містах України. За словами Наталії Коваль, не всі пари бажають розповідати про своє особисте життя. Дехто, знайшовши свою половинку, видаляється.

За рік існування групи вже відбулося чимало романтичних історій кохання. Головне, треба пам'ятати, що війна коханню не завада, і навіть на війні завжди можна знайти час для любові та тепла!

Олена КРУГЛЄНЯ

«МИСТЕЦТВО — ЦЕ М'ЯКА ПОЛІТИКА»

Любов'ю та творчістю можна інколи швидше достукатись до людей

Анжеліку Рудницьку вкотре представляти немає потреби. Ведуча популярного українського хіт-параду «Територія А», журналіст, співачка, художник. А віднедавна — активна громадська діячка, благодійниця, волонтер. За підсумками минулого року експерти, які представляють всеукраїнські та регіональні благодійні, громадські та волонтерські організації, заклади освіти, культури, медицини й медіа, віддали Рудницькій одне з найвищих місць в рейтингу благодійників. Окрім цього, Анжеліка Рудницька за свою благодійну діяльність була удостоєна медалі «За жертовність і любов до України» від Святійшого Патріарха Філарета

Нещодавно Анжеліка Рудницька разом із друзями-артистами відвідали поранених воїнів, які проходять лікування у Вінницькому військово-клінічному медичному центрі Центрального регіону та дали для них благодійний концерт. Ідея підтримувати поранених захисників України теж належить Анжеліці та її колегам з «Території А». Попри свій по-справжньому шалений графік, Анжеліка Рудницька погодилась відповісти на запитання «Народної армії».

— Упродовж двадцяти років своєї діяльності «Територія А» завжди займалася благодійністю. Але раніше цього медійники чомусь не помічали. Тема благодійності не була модною, цікавою суспільству. Ми запрошували журналістів на свої заходи, але вони зазвичай ігнорували їх. Оскільки останні роки тема благодійності стала актуальною, про наші ініціативи почали говорити. Це стосовно, так би мовити, публічного боку цієї діяльності. Якщо ж говорити про саму суть, то, безумовно, коли країні важко, коли в країні війна, бути осторонь і вдавати, ніби нічого не відбувається, ніби музика й політика різні речі, — неправильно. Будь-який митець працює з людською душею, він намагається достукатися не до мозку, а до людської душі, пробудити в ній те, що спить, примусити звернути увагу на горе інших людей. Музика — це те, що гуртує. Тому не використовувати ці важелі, а бути осторонь і лише заробляти гроші, як роблять деякі українські артисти, або просто ігнорувати все, — неприпустимо.

— Сьогодні ви проводите черговий концерт для поранених воїнів. Цього разу у Вінницькому шпиталі. Розкажіть, будь ласка, як виникла ця ідея та як ваші колеги-артисти сприйняли її?

— Коли в мене ще раніше запитали, як «Територія А» буде святкувати своє 20-річчя, я пояснила артистам, журналістам, що зараз не час для святкувань. Хоча музика об'єднує, надихає, витягає з депресивного стану, окрилює. Але ми з командою порадилися й вирішили, що найкращим святкуванням буде проведення 20-ти благодійних заходів «Території А». Ми вже провели їх і навіть більше, хоча не всі вони були публічні, не всі висвітлювалися ЗМІ. Адже треба спонукати інших людей займатися благодійністю, допомагати одне одному, допомагати пораненим, які віддали своє здоров'я за нас, щоб ми могли жити, співати, займатися звичайними життєвими справами. Мені особливо приємно, коли готуємо концерт, багато людей нам абсолютно безкоштовно допомагають його організовувати та проводити.

Коли бачу, як у воїнів під час концерту з'являється гарний настрій, вони починають посміхатися, я вважаю, що ми свою місію як артисти виконали. Крім того, ми завжди, окрім виступу, привозимо багато необхідних подарунків для госпіталю. Наприклад, цього разу майстриня Ірина Суліковська зробила й передала ВМКЦ ляльки-мотанки, бібліотека «Ботан» — книги, а ще — необхідні гігієнічні засоби.

А загалом ми постійні гості у військових шпиталях. Ми з дівчатами, моїми подругами, півтора року їздимо до поранених у київський госпіталь. Після Іловайського котла був найстрашніший період, коли в коридорах стояв запах обпеченого вогнем людського тіла, волосся. Ми бачили обгорілі обличчя, хлопців без рук, без ніг. Це дуже боляче і складно. Ми, як могли, підтримували хлопців, обнімали, цілували, а потім у коридорі одна одній витирали сльози. Бо без сліз таке дуже складно сприймати.

— Пригадуєте, як організовували та проводили перший благодійний захід для воїнів?

— Перший концерт ми організовували вже під час війни. Я написала у Facebook, що хлопців відправляють з навчального центру «Десна» в зону проведення АТО, тож є пропозиція морально підтримати їх. За 15 хвилин мені написали люди, які були готові поставити звук, світло, транспорт. Відгукнулися багато артистів. Ніхто не фінансує ці акції, немає ніяких спонсорів. Все це — воля хороших людей.

— Цікаво, скільки благодійних заходів вам вдалось організувати, у скількох брали участь?

— Скажу відверто, не рахувала, хоч в якийсь момент мені почали казати, що треба записувати, але я не вмію фіксувати їх. Мені здається, що кожного другого дня ми виступали на якомусь благодійному заході. І це не завжди стосується війни. Це море всіляких потреб, де ти не можеш залишатися осторонь. А коли люди бачать, що ти легко відгукуєшся на заклики долучатися до благодійності, то, звичайно, тебе запрошують частіше.

До того ж я дуже спокійно ставлюся до всіляких «титулів». Наприклад, про те, що я з дружиною Президента розділила друге місце у «Зеленій книзі благодійності» дізналася зі ЗМІ. Думаю, що лише тому, що в рейтинг потрапила Марина Порошенко, був такий резонанс. А так, мені здається, ніхто б цього й не помітив. Бо минулими роками на це якось не особливо звертали увагу.

— Ви були в зоні проведення АТО. Що вас найбільше вразило там — на Сході держави, які думки виникли після побаченого?

— На Донбас я поїхала в липні 2014 року. Біля Луганська загинув мій рідний дядько, тож щойно з'явилася можливість, вирішила поїхати туди і на власні очі це все побачити. До того тільки чула про АТО. Побувала в Щасті, в розташуванні батальйону «Айдар». Мені показали кубрик, де спав мій дядько. Його ліжко ще було підписане його позивним.

Атмосфера там була тривожна. Я не можу сказати, що я боялась. Але коли ти бачиш зруйновані будинки або людей, які тільки й говорять про війну, це дуже вражає, це дуже страшно. Ми зупинялися переважно в малесеньких містечках. Спілкувалися з місцевими. Вони живуть по-іншому. Але те, що ми, мовляв, різні й розрізнені, — неправда. Я точно знаю, що не існує ментальної різниці між Сходом і Заходом, яку нам намагалися нав'язати. Мої виставки були і на Сході, й на Заході. Я гастролювала з «Територією А» і в Луганську, і в Донецьку, і в Єнакієвому. Ми не відчували різниці. Проте нам говорили тодішні політики: «Ні, ми різні!» І люди, піддаючись цим маніпулюванням, вірили.

Та на Сході я зрозуміла, що там триває справжня війна. Війна, яка тебе розчавлює, мучить. Вона реальна, страшна, в ній багато незрозумілого, бо все називають не своїми іменами, і люди не можуть осягнути, як їм далі бути.

— Не плануєте ще побувати з концертами на передовій?

— Ми запланували виїзд у зону АТО, але через погіршення ситуації на фронті доводиться його поки що відкласти. Колишній президент «Території А» Олександр Бригинець, який уже більше року знаходиться на Донбасі, нещодавно зателефонував і сказав, що так «гаряче» вже давно не було. Там зараз відверто не до концертів. Та коли буде можливість, ми обов'язково поїдемо до воїнів на передову.

— Зараз дедалі частіше звучить теза, що окуповані території треба залишити на поталу бойовикам. Яке ваше ставлення до таких розмов?

У ЩАСТІ, В РОЗТАШУВАННІ БАТАЛЬЙОНУ «АЙДАР», МЕНІ ПОКАЗАЛИ КУБРИК, ДЕ СПАВ МІЙ РІДНИЙ ДЯДЬКО. ВІН ЗАГИНУВ БІЛЯ ЛУГАНСЬКА

— Я вважаю, якщо в тебе поранений палець, ти не погодишся на ампутацію всієї руки. Це безглуздя. Так, палець болить, але треба його лікувати, боротися з хворобою. Думаю, що треба використовувати всі способи, аби ці території й люди повернулися до України. До того ж не ми цю землю прихопили, щоб комусь її віддавати. Я вважаю, що сама думка крамольна. Коли ми звинувачуємо політиків, що вони вчиняють не по-державному, то перш за все варто задавати питання собі, наскільки по-державному мислимо ми.

— У 2015 році минуло 25 років студентської Революції на граніті, учасницею якої ви були. Судячи з усього, ваша особиста «революція» не завершилася. Про яку країну мріяли тоді і чому, на ваш погляд, вона поки що не стала такою, якою її хотіли бачити ви і ваші колеги?

— Взагалі у мене самі ювілеї (посміхається). 20 років «Території А», 15 років як почала співати… Ми тоді не прийшли в політику. Адже Верховна Рада проголосувала за підвищення вікового порогу. Але всі ті активісти Революції на граніті залишилися патріотами з активною громадянською позицією. Всі, кого знаю, займаються громадською діяльністю, волонтерством. Насправді інструменти можуть бути різні. А хіба мистецтво — це не політика? Це м'яка політика. Інколи любов'ю, творчістю можна достукатися до людей швидше.

— Дякую за розмову.

Записав Олександр ХОЛЯВА

Молодший сержант Любов Куцарь одинадцять років свого життя присвятила службі у Збройних Силах України. Розпочинала свій шлях у десанті в 79-й оаембр, зараз проходить службу в окремій бригаді морської піхоти. Восени минулого року виконувала завдання у зоні АТО.

ГРАВЕЦЬ КИЇВСЬКОГО «ДИНАМО» АНДРІЙ ЯРМОЛЕНКО:

«У РАЗІ ПОТРЕБИ Я ГОТОВИЙ ІТИ Й ТАК САМО СТОЯТИ РАЗОМ ІЗ ХЛОПЦЯМИ В ЗОНІ АТО»

— Андрію, ти регулярно допомагаєш українським військовим, але при цьому не афішуєш цього. Це твоя принципова позиція чи є вплив клубу?

— Ніяких заборон немає. Клуб не втручається в ці справи. Це моя особиста позиція. У мене багато знайомих журналістів, і мені нескладно подзвонити й попросити, щоб вони написали, як я комусь допоміг. Але навіщо про це всім знати? Я звик з дитинства — зробив добру справу й добре.

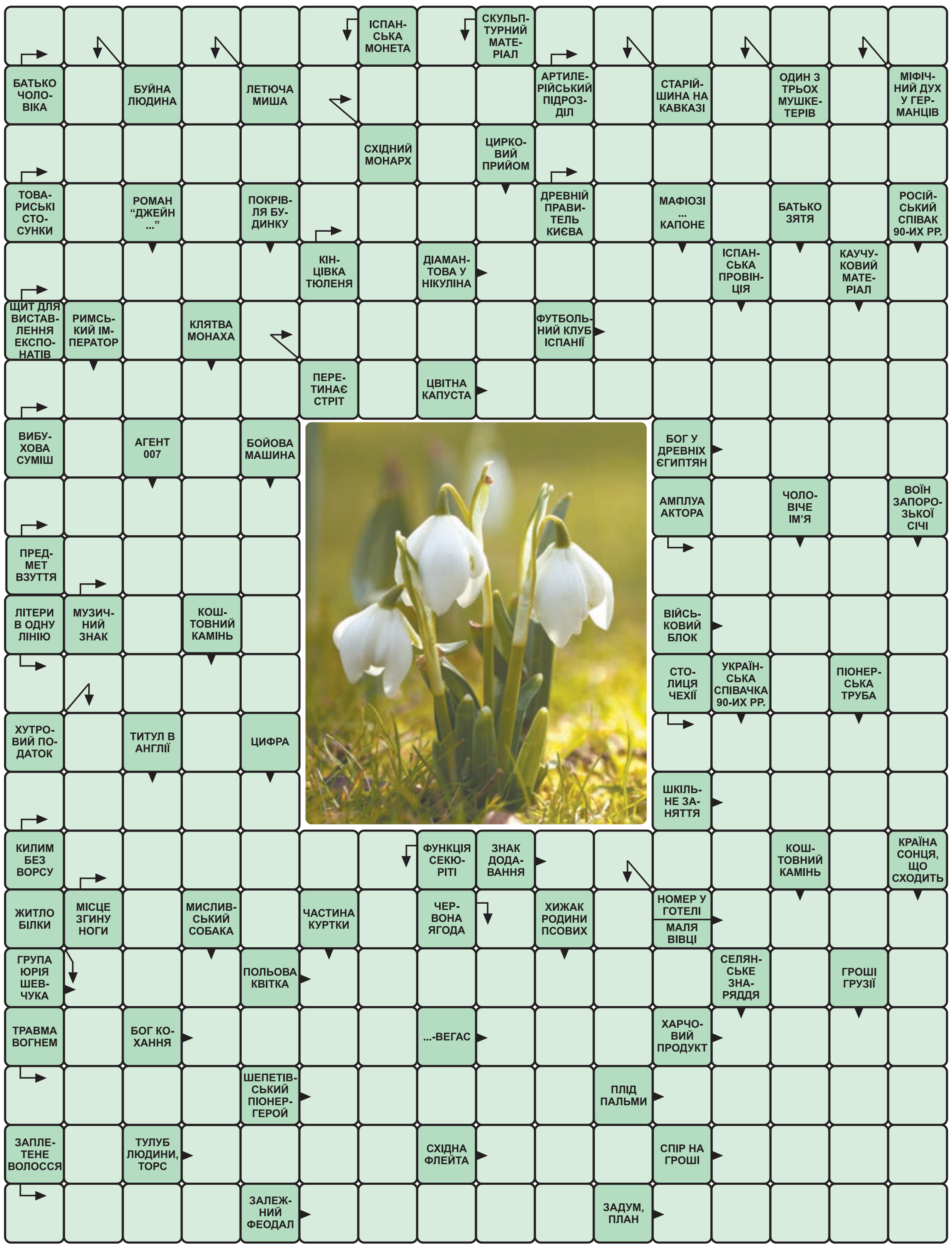
— Погодився б поїхати в зону АТО, щоб особисто вручити солдатам якісь речі чи зміцнити хлопцям бойовий дух?

— Так, чому б ні? Якщо це допоможе людям, на яких зараз тримається наша країна, та додасть їм сил, то із задоволенням з'їжджу.

— Не страшно потрапити в зону бойових дій?

— Звичайно, страшно, але це природне почуття будь-якої людини, коли йде війна. Думаю, кожний боїться за своїх рідних і близьких. Але, якщо не буде іншого виходу, і щось загрожуватиме моїй родині, то я готовий іти й так само стояти разом із хлопцями в зоні АТО.

З інтерв'ю obozrevatel.com

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ЖИТТЄВІ МУДРОСТІ

• У людини два життя, і друге починається тоді, коли ми розуміємо, що життя лише одне. *Том Хідлстон*

• Ми прийшли в цей світ, щоб допомагати один одному в нашій подорожі по життю. *Уїльям Джеймс*

• Перемоги вчать наївних, а поразки — мудрих; успіхи дають одиниці уроків, а невдачі — тисячі. Вчіться на уроках переможених. *Гете*

• Жодна людина не заслуговує твоїх сліз, а ті, хто заслуговують, не змусять тебе плакати. *У. Шекспір*

• Ми рідко думаємо про те, що ми маємо. Але завжди думаємо про те, чого у нас немає. *Д. Карнегі*

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— Тату, а це правда, що в деяких країнах Сходу наречений не знає, хто його дружина, поки не одружиться?
— Це в будь-якій країні, синку!

***

У кожної жінки в шафі живе кумедна істота на ім'я «Нічого одягнути»!

***

— Привіт, як справи?
— Та от у відпустку лаштуюсь.
— З жінкою чи на відпочинок?

***

— Твоя дружина така ж чарівна, як і раніше? — запитує один чоловік в іншого.
— Так, тільки тепер це забирає в неї на дві години більше.

***

Нещасний випадок стався на фестивалі пива — в гараж навідалася дружина.

Малюнок Олексія КУСТОВСЬКОГО

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 21054 Замовлення 46236
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114